

Det næste punkt på dagsordenen er:

**3) Forhandling om redegørelse nr. R 3:
Ministeren for ligestillings redegørelse 2007
samt perspektiv- og handlingsplan 2008.**

(Anmeldelse 29.02.2008. Redegørelsen givet 29.02.2008. Meddelelse om forhandling 29.02.2008).

Kl. 15:09

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Forhandlingen er åbnet, og det er hr. Erling Bonnesen.

Kl. 15:10

(Ordfører)

Erling Bonnesen (V):

Allerførst vil jeg sige tak til velfærdsministeren for en god redegørelse, der holder fokus på sagen og rummer mange gode og konstruktive tilgag.

Ligestilling er at sætte det enkelte menneske i centrum og give kvinder og mænd lige muligheder for at vælge det liv, de ønsker. Ligestilling er også at tage ansvar for, at alle får lige muligheder: arbejdsmarkedets parter, virksomheder, organisationer og enkeltpersoner. Vi skal alle forpligte os til at tage del i arbejdet med at opnå ligestilling i samfundet.

Kvinder og mænd skal have lige og frie valg igennem livet, og alle skal have mulighed for at bidrage med deres mangfoldige talenter.

Vold og handel med mennesker skal bekæmpes med alle midler.

Vi skal arbejde for, at kvinder og mænd med anden etnisk baggrund end dansk ikke forhindres i at træffe deres egne frie valg eller fratages muligheder for at deltage i samfundet på grund af kønsbestemte fordomme eller andre barrierer.

Drenge og piger, uanset etnisk baggrund, skal have forudsætninger i skolen for at gennemføre en ungdomsuddannelse og træffe et relevant, frit og oplyst uddannelsesvalg med henblik på at få et godt grundlag for et aktivt voksenliv.

Kvinder og mænd skal have lige muligheder for at komme i arbejde.

Angående frit uddannelsesvalg for piger og drenge kan jeg føje til, at forældre her har en vigtig rolle, og at de er nøglepersoner, når børnene skal vælge uddannelse. For at sikre, at det bliver et godt valg, den unge foretager, og som ikke er hæmmet af traditioner, skal vi være meget bevidste om, at det kun kan lade sig gøre, hvis ikke vi låses fast i traditioner. Vi skal tage udfordrin-

gerne op, og med uddannelse, vejledninger og mentorer kan det også lade sig gøre, viser det sig.

Dette lige og frie valg er også, at man respekteres for de holdninger, man har – uanset om man er kvinde eller mand – f.eks. i forhold til fag- og karrierevalg.

Angående ligestilling blandt indvandrere og efterkommere: Uanset religion og kultur har man som forældre et ansvar for at sørge for, at børnene kan klare sig i det danske samfund. Det ses desværre, at der i familier sker det, at piger og drenge opdrages forskelligt. Ansvarret som forældre betyder også at skulle stille ligeværdige krav til både drenge og piger og give den samme støtte til børn af begge køn. Ansvarret er forældrenes i den sidste ende, men anbefalingerne er klare.

Angående ligeløn og det kønsopdelte arbejdsmarked: Arbejdsmarkedet i Danmark reguleres i høj grad af parterne selv. Loven om kønsopdelte lønstatistikker sikrer, at virksomheder skal udarbejde kønsopdelt lønstatistik, og DA og LO har været med til at lave en guide. Det er naturligt nok, at de er interesserede i den konstruktive dialog, for der er behov for at få rettet op på de problemer, der er i forbindelse med at få lige løn for det samme arbejde. Kvinder og mænd skal have lige og frie valg igennem livet. Alle skal have mulighed for at bidrage med deres mangfoldige talenter.

Så er der barsel for fædre: Ud over det lovgivningsmæssige, der ligger der nu, og de muligheder, der er, handler det jo om moderne ledelsesformer i virksomheder og i det offentlige. Arbejdet er organiseret i projekter og team, og ledere og rollemodeller går foran. Der er mange børnefamilier blandt medarbejderne, så det viser sig altså, at det kan lade sig gøre, når holdningen og viljen er til stede. På de arbejdspladser, der har de gode eksempler, er der også mænd, som tager orlov, og det viser sig, at det kan lade sig gøre, og at der er sket en udvikling.

Det er for Venstre meget vigtigt, at der på orlovsområdet er valgmuligheder. Der er 1 års orlov, og det er muligt for familien selv at fordele den imellem sig. Så må man også sige, at det er familien selv, der er nærmest til at prioritere, hvad der er bedst for netop den familie.

Vedrørende handel med mennesker: Handel med mennesker er en modbydelig gerning, som skal bekæmpes, og bagmændene skal dømmes. For at bekæmpe det bedst muligt skal borgerne være godt oplyst, så de kan tage aktiv handling

ved f.eks. at anmelde det til politiet, hvis de møder en mand, kvinde eller et barn, som de tror er handlet. Der er afsat 80 mio. kr. i alt over 4 år via satspuljen til at finansiere handlingsplanens del-elementer, herunder de nationale, forebyggende og støttende indsatser. Der er blevet oprettet et center mod menneskehandel, og refleksionsperioden for ofre for menneskehandel er 100 dage. Der er også lavet en styrket strategi for politimæssig indsats imod menneskehandel.

Jeg vil opsummere: Børn skal have lige muligheder for at vælge; piger og drenge skal kunne vælge frit; der skal være ligestilling for indvandrere og efterkommere og lige løn for samme arbejde.

Vi appellerer til, at virksomhederne presser på via deres etik. Der er ingen universalløsnin-ger i ligestillingsarbejdet, ingen magisk tryllestav, der løser det i ét hug. Det kræver en holdningsændring, et samarbejde og en bevidstgørelse, hvis kvinder og mænd reelt skal have frie valg og frie muligheder. Det kan vi i Venstre kun kraftigt opfordre til.

Kl. 15:15

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren bedes blive stående. Der er en enkelt kort bemærkning fra hr. Per Clausen.

Kl. 15:15

Per Clausen (EL):

Når man læser ministerens redegørelse, kunne man godt få det indtryk, at spørgsmålet om ligestilling i Danmark kun handlede om indvandre-re og etniske minoriteter, men hr. Erling Bonnesen var jo inde på adskillige andre områder også. Og det synes jeg var meget godt.

Jeg vil godt stille hr. Erling Bonnesen det spørgsmål, om han ikke synes, det er udtryk for, at regeringens ligestillingspolitik er slået fuldstændig fejl, når vi kan konstatere, at forskellen i mænds og kvinders lønninger er vokset fra 15 pct. til 18 pct. i den tid, vi har haft den nuværen-de regering.

Kl. 15:16

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 15:16

Erling Bonnesen (V):

Nej, tværtimod mener jeg netop lige præcis, at den her regering tager aktivt del i det. Lad mig bare pege på, at der i 2007 blev vedtaget en ny 4-årig handlingsplan på området, så det er da en handlekraft, der vil noget.

Nu bliver der rejst spørgsmålet om løn, og så er det klart, at vi må henvise til parterne i over-

enskomstforhandlingerne, som kører nu. Det er netop ikke lige her, der skal tages stilling til det.

Kl. 15:16

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Per Clausen.

Kl. 15:16

Per Clausen (EL):

Jeg forstod ikke svaret, tværtimod. Jeg spurgte til, hvad hr. Erling Bonnesen mente om resulta-terne af regeringens politik på ligestillingsområ- det, når vi kan konstatere, at forskellen er steget i den periode, hvor regeringen har haft magten. Man kunne jo drage den konklusion på bag- grund af det, at det handlede om at reducere for- skellene i løn inden for mande- og kvindefag. Og det er jo rigtigt, at det vedrører de offentlige overenskomstforhandlinger, der foregår nu.

Men jeg spurgte sådan set bare hr. Erling Bonnesen, om han ikke ville medgive mig, at det ser ud, som om regeringens politik på ligestillings- området, når vi snakker om ligeløn, har været en rendyrket fiasko, for udviklingen er gået i præcis den modsatte retning af det, man havde et ønske om.

Kl. 15:17

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 15:17

Erling Bonnesen (V):

Nej, det mener jeg ikke. Jeg forsøgte også at give det svar, som jeg kan stå inde for, og pegede også på mange af de initiativer, som regeringen netop har taget. Alt kan ikke løses via lovgiv- ning, men det handler også om nogle holdnings- tilkendegivelser og om at få sat nogle måltal op og få lavet nogle delplaner og opfordre til at del- tage i samfundsdebatten.

Så henviste jeg også mere konkret til lige præcis den 4-årige handlingsplan, som jo blev ved- taget sidste år, og det er jo i og for sig meget kon- kret.

Så er det jo rigtigt, at resultaterne kommer over tid. Og der kan jo i nogle statistikker være nogle krusninger over kortere tid, der kan gå den skæve vej. Der er så også andre dele af stati- stikken, der går den anden vej. Så det må jo handle om at få en samlet vurdering, når vi skal se det over tid.

Kl. 15:18

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er lige en kort bemærkning mere. Fru Kir- sten Brosbøl.

Kirsten Brosbøl (S):

Jeg synes jo ikke, at Venstres ordfører skal slippe så let. For jeg er da også ligesom Enhedslistens ordfører lidt nysgerrig efter at høre, hvad Venstres ordfører egentlig synes. Hvis han skulle fremhæve sådan et rigtig godt resultat, der er kommet ud af regeringens såkaldte ligestillingspolitiske indsats, hvad er flagskibet så? Hvor synes man at man virkelig har gjort fremskridt og virkelig har gjort en forskel, sådan at der er sket forbedringer på ligestillingsområdet?

For man kan spørge: Hvor lang tid er det, vi skal vente? Når man hører Venstres ordfører, lyder det jo, som om det her er noget, vi sådan set ikke rigtig kan gøre noget ved herindefra. Det må folk ligesom selv sørge for, og der skal komme nogle holdningsændringer, og jeg ved ikke hvad. Hvornår ser vi nogen resultater af den her indsats?

Kl. 15:18

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 15:19

Erling Bonnesen (V):

Der kan jeg meget nemt henvise til det, som jeg allerede svarede den forrige spørger, nemlig at der lige præcis er vedtaget en 4-årig handlingsplan, som jo helt konkret tager fat i en række ting. Og så tror jeg, det er velkendt for de fleste, at man så må blande sig i samfundsdebatten og påvirke tingene. Man kan f.eks. også henvise til barselområdet, hvor fædre har fået bedre muligheder nu, og der er langt større opmærksomhed og fokus på det på arbejdspladserne rundt omkring.

Så man kan sige, at det offentlige skal gå foran. Det gør det offentlige også, fordi der nu overalt i statens regi bliver fokuseret på det her; man skal lave forskellige planer for det. Så jeg synes, der er masser af eksempler, man kan pege på. At det måske så ikke lige er det, der passer ind i spørgerens optik – o.k., det er så det.

Kl. 15:19

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 15:19

Kirsten Brosbøl (S):

Handlingsplaner, pjecer, debatmateriale, dialogmøder – det er stort set det, vi hører hvert år fra regeringens side, når vi får den her ligestillingsredøgørelse. Det er, hvad man kan byde på fra VK-regeringens side, når det kommer til at tage

aktive midler i brug for at fremme ligestillingen i Danmark.

Så synes jeg, at det er lidt paradoksalt, at ordføreren netop nævner fædrebarsel, og at der skulle være bedre muligheder for det. Det paradoksale er, at det første, regeringen gjorde, da den kom til, jo var at skære fædrenes andel af den øremærkede barsel – vel at mærke – ned fra 4 uger til 2 uger. Så det synes jeg måske man skal passe lidt på med at prale af.

Kl. 15:20

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 15:20

Erling Bonnesen (V):

Det er fair nok, man kan altid anskue tingene fra forskellige vinkler. Jeg peger på nogle af de ting, som jeg synes er relevante at trække frem i forhold til, at vi skubber til den udvikling, opfordrer til den, fremmer mulighederne for den.

Man kan sige, at vi sætter rammerne for det, men det er ude i det virkelige liv, ude i samfundet, på arbejdspladserne, overalt i samfundet, at man skal virkeliggøre det. Og der er det jo vigtigt, at vi kan sige, at vi har nogle rammer på plads for det. Det er jo det, jeg nu har peget på et par gange i svarene her.

Kl. 15:20

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 15:20

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Vi hører igen og igen, hvordan regeringen ønsker at stimulere mænd til at tage længere barsel, og derfor synes jeg, at det er meget interessant, at der igen i dag er kommet tal, der viser, at kvinderne nu tager længere og længere barsel i stedet for.

Hvad er det lige, vi så skal gøre ved det her problem, når nu regeringen igen og igen ikke vil tage et initiativ? Jeg synes, at det er meget, meget uambitiøst af regeringen, og jeg vil gerne høre ordførerens holdning til lige præcis det her meget vigtige spørgsmål.

Kl. 15:21

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 15:21

Erling Bonnesen (V):

Med hensyn til orloven til fædre har jeg også i dag set eksempler meget tæt på os på, at fædre tager orlov. Og så kan man rent statistikmæssigt – de har det jo af gode grunde med at kigge i bakspejlet og se bagud – sige, at det da er rigtigt,

at der er nogle ting at arbejde på. Så er det også dejligt at kunne se hverdagens eksempel på, at der er fædre, der rent faktisk går ind og bruger mulighederne. Så man må sige, at det jo er et godt bevis på, at vi er på rette vej.

Kl. 15:21

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 15:21

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Det er et erklæret mål for regeringen, at mændene skal tage en større del af barselorloven, for at kvinderne ikke skal tage nær så meget barselorlov, og for at der bliver en mere ligelig fordeling af arbejdet i hjemmene og i forhold til arbejdsmarkedet.

Hvordan kan det være opfyldt efter 7 år, når vi ikke har set nogen resultater, der fremmer det her – tværtimod?

Kl. 15:22

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 15:22

Erling Bonnesen (V):

Jamen jeg synes jo faktisk også, at vi begynder at se nogle resultater. Vi skaber mulighederne og rammerne, men vi pålægger ikke nogen, at man skal fordele det sådan eller sådan. Det er jo lige præcis det personlige ansvar og den personlige frihed; det er jo i familierne selv, at man bedst kan planlægge sine egne forhold. Vi skaber mulighederne, og der kan vi jo se, at flere og flere benytter sig af dem, og det glæder mig da.

Kl. 15:22

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Anne-Marie Meldgaard.

Kl. 15:22

(Ordfører)

Anne-Marie Meldgaard (S):

Ligestillingen fylder efterhånden – og heldigvis – meget i den offentlige debat. Og det er sådan set kun godt, for ligestillingen i Danmark halter gevaldigt på en række områder.

I den redegørelse, som vi behandler her i dag, bruges der faktisk adskillige sider på at opremse, hvad der bør gøres på de enkelte ministerområder, og det er jeg ikke særlig imponeret over. Jeg vil hellere vide, om der også er kommet reel ligestilling ud af det, både i ministerierne, og når det gælder lovudformningen.

Redegørelsen er også et meget godt bevis på min tese om, at regeringen er blevet offer for no-

get meget velkendt, nemlig at den ikke kan se skoven for bare træer. Der er så mange uligheder mellem mænd og kvinder i de danske samfund, at regeringen er blevet blind for de faktiske problemer. Det er problemer, som handler om, at kvinder sakker bagud på arbejdsmarkedet, at kvinder sakker bagud med hensyn til løn, pension og karriere. Det er problemer som det, at der stadig er kvinder, der tager det største slæb med hjem og børn.

Vi tror, det er sådan, fordi vi som samfund, som lovgivere, ikke udnytter de muligheder, vi har for at sikre mænd og kvinder reel ligestilling. Der findes nok ikke ret mange danskere, der for alvor mener, at det ene køn er mere værd end det andet; at det store løngab mellem mænd og kvinder er et udtryk for, at mænd er mere værd end kvinder; at kvinder egner sig bedst til at lave mad og løbe rundt med støvsugeren – og heldigvis for det.

Derfor undrer det mig også meget, at regeringen på alle måder går i bakgear, når det handler om at gøre noget, der for alvor kunne dæmme op for det her. Regeringen lægger armene over kors og vil ikke være med.

Det gælder f.eks. en ligestillingskommission. En ligestillingskommission ville netop kunne hjælpe os med at se skoven for bare træer. Den ville kunne arbejde med alle de områder og alle de niveauer i Danmark, hvor ligestillingen udebliver, hvor der ikke er lige rettigheder mellem mænd og kvinder, og hvor ét køn honoreres højere end et andet. Ja, man kunne faktisk mistænke regeringen for ikke at turde, for det ville jo betyde, at regeringen skulle gøre andet og mere end at reducere ligestillingen til tomme paroler om valgfrihed og flotte pjecer på glittet papir.

Regeringens optagethed af valgfrihed er det, der for alvor spænder ben for en ordentlig indsats her. Regeringen opfatter ethvert tiltag som et angreb på den forherligede valgfrihed. Vores tiltag er ikke et angreb på regeringen; det er faktisk et forsøg på for alvor at gøre op med de urmeligheder, man bliver udsat for i Danmark alene på grund af sit køn.

At høje hæle er svære at få øje på i bestyrelseslokalerne, er en kendsgerning; her er kvinder nærmest ikkeeksisterende. Vi har for nylig set tal, der viser, at det i de store virksomheder kun er hvert tiende bestyrelsesmedlem, der går med stiletter.

Det har Socialdemokraterne en meget klar løsning på: Vi har nemlig foreslået, at man indfører kvoter, så vi kan gentage den succes, der er

i Norge, hvor knap 40 pct. af bestyrelsesposterne nu er besat af kvinder.

Med lovgivningen i hånden kan vi sørge for, at bestyrelseslokalerne ikke kun er slips og jakkesæt, men også nederdele og høje hæle. Det er en chance for virkelig at gøre noget for ligestillingen i Danmark. Regeringen skal sådan set ikke gøre andet end at trykke på knappen her, og det er ikke umiddelbart nogen svær øvelse. Men når man er borgerlig regering, er det åbenbart umuligt.

Det er også stadig kvinder, der må tage det meste af barslen; der er ikke reel frihed for både far og mor til at tage barsel, uden at de skal frygte for job, løn og karriere. Det ville forslaget om at øremærke 12 ugers barsel til far netop have rettet op på. Det ville give hele familien en fordel.

Det er sådan et forslag, der kunne være med til at dæmme op for den frygt, som mænd berettiget har, nemlig frygten for, at de i værste fald skal miste deres job, hvis de skal tage barsel, og i bedste fald risikere chikane og mobning.

Når par bliver forældre, sker der en masse ting, som gør, at familierne trækker i en traditionel retning med mor som den primære omsorgsperson og far som den primære forsørger. Det er en skævhed i familien, der også slår igennem på arbejdsmarkedet, og det er den skævhed, vi Socialdemokrater gerne vil rette op på. Det er en skævhed, man må konstatere at regeringen ikke ønsker at gøre noget ved.

Kl. 15:28

Vi Socialdemokrater er stærkt optagede af, hvordan vi får familiernes hverdag til at hænge sammen. Det stod jeg her og ønskede sidste år, og jeg ønsker det i år, men jeg tror desværre ikke, jeg kommer til at få det opfyldt, så længe vi har den regering, der ikke tager familiernes problem alvorligt og ikke vil være med til at løse det.

Et andet punkt er kvindernes pensionsefterslæb. Det er faktisk efterhånden et massivt samfundsproblem. Allerede fra teenageårene sækker kvinderne bagud, og de når ikke på noget tidspunkt i nærheden af det pensionsniveau, mændene holder sig.

Jeg har tidligere udtalt mig om, at kvinder i dagens Danmark bliver parkeret på monkey-class, mens mændene lever et arbejds- og pensionistliv på den sjove side af gardinet, og det er altså et meget godt billede på, hvordan det her efterslæb graver en dyb grøft mellem mennesker i samfundet alene på grund af deres køn.

Derfor er jeg også meget glad for, at ministeren i sidste uge i spørgetiden gav udtryk for, at hun ville tage pensionsspørgsmålet op. Det er vi Socialdemokrater utrolig glade for, og ministeren skal vide, at vi allerede har spidset blyanterne og lagt notesbøgerne frem til den snak.

I redegørelsens afsnit om handel med kvinder og prostitution mener jeg faktisk at man mangler en anerkendelse af det arbejde, politiet gør for at bekæmpe bagmændene. Det hører også med i den her sammenhæng. Men i det danske ligestillingsmiljø er der en bekymring for, at Danmark skal udvikle sig til Nordens bordel, og derfor ønsker Socialdemokraterne, at der ned sættes en kommission, der skal undersøge både de positive og de negative følgevirkninger af en kriminalisering af sexkunder. Det er jo netop for at sikre, at Folketinget får et solidt grundlag for en stillingtagen til kriminalisering af sexkunder.

Vi ser andre lande, hvor der er forbud. Vi ser Holland og Tyskland, hvor der er licensordninger, vi ser ordninger, hvor der kun er forbud, når der er tale om handlede kvinder. Men lad os få et kvalificeret grundlag at træffe den beslutning på her i Danmark.

Et punkt, der også er nævnt i ministerens redegørelse, er kvinder i politik – her henvises der selvfølgelig til, at det her den 20. april er 100-årsdagen for, at kvinderne fik stemmeret til kommunalbestyrelserne.

Men ærlig talt – vil jeg sige til ministeren – det er altså for sølle, at det eneste, ministeriet vil gøre, er at revidere og genudsende en publikation med gode råd og en tjekliste til partiforeninger og byråd om, hvordan man kan få flere kvinder opstillet. Jeg synes, at ministeren skulle være frontkæmper for lige præcis det her område på en helt, helt anden måde.

Noget af det, ministeren starter med i sin redegørelse, er hele problemstillingen i forbindelse med indvandrerkvinder, og lige præcis det spørgsmål tror jeg ikke på at der er nogen i Folketinget der ikke er enig i at vi skal gøre en ekstra indsats for. Vi ved vel alle sammen, at en vellykket integration går gennem kvinder og i særdeleshed kvinder, der har uddannelse og er på arbejdsmarkedet. Så jeg synes ikke alene, det er i en redegørelse, at vi skal diskutere det her, men at vi skal diskutere det bredt, stort set i alle de udvalg, vi arbejder i.

Til sidst vil jeg gerne plædere for det, som vi har gjort i årevis, netop et brændende socialdemokratisk ønske om, at der oprettes et egentligt stående ligestillingsudvalg i Folketinget. Jeg sy-

nes, det er beskæmmende, at når man prøver at klikke sig ind på Folketinget og gerne vil vide, hvor man skal henvende sig, hvis man har et ligestillingspørgsmål, er det stort set umuligt at få øje på det. Det er puttet ind i et andet ressortudvalg – well, det er bedre end ingenting – men det kan da ikke være tilfredsstillende, at man er minister på et område uden at have et ressortudvalg bag sig.

Jeg vil faktisk gerne have et svar fra ministeren på, om hun ikke selv har et ønske om et egentligt udvalg.

Kl. 15:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Vi beder ordføreren blive stående. Der er et par enkelte spørgsmål. Den første spørger er fru Marlene Harpsøe.

Kl. 15:32

Marlene Harpsøe (DF):

Tak til ordføreren for Socialdemokraterne, fru Anne-Marie Meldgaard. Det, jeg gerne vil spørge ind til, er først og fremmest det, ordføreren nævner om, at der er en masse stærke kvinder i Danmark, der har uddannelse og job, og at de selvfølgelig efter Socialdemokraternes ønske skal ind i nogle virksomhedsbestyrelser. Der bliver talt en hel del om det fra ordførerens side, og så bruger ordføreren meget lidt tid på at nævne de svage kvinder, dvs. de udsatte kvinder, de mange tusind indvandrerkvinder her i Danmark, som lever uden uddannelse og uden job og på ingen måde har de samme friheder som andre danske kvinder her i det danske samfund. Det er det, jeg så vil spørge Socialdemokraternes ordfører, nemlig om Socialdemokraterne ikke længere vil kæmpe de svages kamp, for det må jo være nogle svage kvinder, der her er tale om, og ikke nogle veluddannede og stærke kvinder, som skal i virksomhedsbestyrelser.

Kl. 15:33

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 15:33

Anne-Marie Meldgaard (S):

Det glæder mig først og fremmest, at Dansk Folkeparti også har fået øje på, at der skal gøres en ekstra indsats for indvandrerkvinder, men jeg vil ikke slutte mig til det kor, der siger, at indvandrerkvinder alle er svage. Der findes utrolig mange stærke indvandrerkvinder. Hvis der findes svage grupper af kvinder her i landet, så kan det lige så godt være kvinder med en etnisk dansk baggrund, og derfor er det selvfølgelig generelt et problem, vi skal tage vare på om-

kring uddannelse og arbejdsmarked for grupper, som ikke har bidt sig fast på arbejdsmarkedet.

Men jeg synes også, det er på tide at fastslå, at kvindepolitik, ligestillingspolitik, ikke kun er et omsorgsgen i forhold til netop, som fru Marlene Harpsøe siger, svage kvinder, men det er også at tage vare på de stærke kvinder, få sat fokus på, at mænd har at oppe sig, og sørge for, der også kommer kvinder ind i ledelser og på topposter.

Kl. 15:34

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 15:34

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg synes, at fru Anne-Marie Meldgaard kommer meget let hen over det her. Fru Anne-Marie Meldgaard siger, at det er en utrolig vigtig sag at kæmpe, og når man så læser ministerens redogørelse på det her område, så er der rent faktisk meget, meget få tiltag netop for de her svage indvandrerkvinder. Og når jeg taler om svage indvandrerkvinder, så taler jeg selvfølgelig ikke bredt og siger, at det er alle, der er svage. Selvfølgelig er det ikke det. Men der er opgørelser, der har vist, at op mod 13.000 indvandrerkvinder her i det danske samfund er svage og står uden for arbejdsmarkedet og ikke engang har en uddannelse, og hvad med det danske sprog? De er på ingen måde integreret i det danske samfund og har de samme friheder, som vi andre kvinder har, og det er da en søsterkamp, som jeg mener at vi bør tage. Mener den socialdemokratiske ordfører ikke, at det er godt nok?

Kl. 15:35

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 15:35

Anne-Marie Meldgaard (S):

Selvfulgtelig gør jeg det. Men jeg glæder mig sådan set over, at Dansk Folkeparti nu er med i det kor, der vil gøre noget nu og her. Jeg har selv som integrationsordfører i årevis kæmpet lige præcis for den her gruppe kvinder, så lad os tage fat sammen. Jeg glæder mig til at tage fælles initiativer her, måske også initiativer, som kunne samle et flertal uden om regeringen.

Kl. 15:36

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Næste spørger er hr. Erling Bonnesen.

Kl. 15:36

Erling Bonnesen (V):

Nu gik ordføreren jo meget varmt ind for kvoter. Det kan jo så være fair nok. Men i mine ører ly-

der det ikke sådan særlig motiverende. At tænke sig at have fået et job, bare fordi det stod i en kvote, og at det skulle gå op. Var det ikke kort og godt klogere simpelt hen at sige: den bedste til jobbet – uanset om det nu er en mand eller en kvinde?

Kl. 15:36

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 15:36

Anne-Marie Meldgaard (S):

Så simpelt er det ikke. Hr. Bonnesen ved udmærket godt, at i bestyrelseslokalerne sidder mænd og anbefaler mænd, og de kigger såmænd ikke så langt ned i rækkerne efter, om der er kvinder med kvalifikationer. Med det kendskab, jeg har til uddannelsesniveaue her i Danmark, så findes der masser af kvinder, som har lige præcis de kvalifikationer, der skal til, men de kommer ikke ud over cigarhørmen.

Kl. 15:37

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 15:37

Erling Bonnesen (V):

Det synes jo, med det kendskab, jeg har til bestyrelsesverdenen, at være sådan et noget forældet billede. Det kan jo ikke udelukkes, at der er nogle, der går ud af en bestyrelse og så anbefaler nogle andre, men jeg synes også, at der efterhånden kommer flere og flere gode eksempler på, at der kommer mange gode, stærke, kreative kvinder ind i bestyrelserne. Jeg er enig i, at der ikke er så mange kvinder i bestyrelserne. Spørgsmålet går på, om ikke det vil være klogere og den bedste kvalificering af bestyrelsesarbejdet, at man også i bestyrelsessammenhæng får den bedste til jobbet, fordi man så får bedst mulig fokus på opgaven, i stedet for at den pågældende skal sidde der med baggrund i stort set bare at være placeret.

Kl. 15:37

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 15:37

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg tror, der er mange af de kvinder, der sidder i bestyrelser i dag, der meget nødig vil have det prædikat hæftet på sig, at de bare er placeret, og det tror jeg heller ikke de vil have i forhold til, at der er kvoter, men det lader jo sådan set til, at toppen i dansk erhvervsliv ikke selv kan finde ud af at finde kvalificerede kvinder. De vælger hele tiden de nemme løsninger inden for egne

rækker. Og så længe de ikke kan finde ud af det, synes jeg, at det skal prøves, at vi laver kvoter, og så kan vi jo se, om kvinderne ikke kan bide sig fast på kvalifikationerne, og så kan vi jo efterfølgende afskaffe dem, hvis det er det, det handler om.

Kl. 15:38

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Næste spørger er fru Helle Sjelle.

Kl. 15:38

Helle Sjelle (KF):

Jeg deler bestemt ordføreren bekymring over, at der ikke er flere kvinder at finde i de danske bestyrelseslokaler, men jeg deler bestemt ikke ordføreren fascination af den norske model, for jeg kan jo så forstå, at Socialdemokratiet bl.a. er parat til i yderste konsekvens at tvangsopløse store danske selskaber, hvis de ikke lever op til et bestemt antal kvinder i bestyrelserne. Er det ikke korrekt forstået? Jeg synes bare, at Socialdemokratiet så skal melde klart ud.

Kl. 15:38

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 15:38

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg har selvfølgelig også noteret mig, at fru Helle Thorning-Schmidt i sin tale den 8. marts har udtalt, som den konservative ordfører her nævner. Jeg tror, at man engang imellem også skal komme med noget, der er så bombastisk for at få gennemslagskraft i forhold til, hvad det er, det drejer sig om. Det er et udspil til, at vi kan diskutere det her, og i det øjeblik vi kan sætte os ned og diskutere, hvordan vi kan løse det her problem, er vi ikke fuldstændig stålsatte på, om det er den afgørende model. Vi er meget fleksible, bare vi kan være med til at få lavet en ordning, hvor der kommer flere kvinder ind i bestyrelser.

Kl. 15:39

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Helle Sjelle.

Kl. 15:39

Helle Sjelle (KF):

Men det skal altså forstås således, at man faktisk er parat til at tage et opgør med dansk erhvervsliv i forhold til det her og er parat til at tvangsopløse større danske selskaber. Det synes jeg at man skylder de danske vælgere og de danske borgere et svar på. Er man parat til at tvangsopløse de større danske virksomheder og sige: Nå ja, det kan da godt være, det var en fejl, men vi synes dog alligevel, at vi i ligestillingens navn burde forsøge en masse ting. Ja eller nej?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 15:40

Anne-Marie Meldgaard (S):

Så enkelt kan det ikke besvares. Hvis vi havde stået her for år tilbage, hvor vi alle sammen håbede på, at der kunne komme flere kvinder i bestyrelser, havde vi ikke noget som helst ønske om at lave kvoter. Det har vi nu, fordi vi kan se, at der ikke sker noget i den her sammenhæng. Om den diskussion om tvangsopløsning bliver relevant og realistisk i den sammenhæng, kan jeg ikke stå her fra talerstolen og sige. Det er i hvert fald niveauer, som ikke ligger på mine skuldre som ordfører. Det må være en partiformand.

Kl. 15:40

Kl. 15:40

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Den sidste spørger er fru Sophie Løhde.

Kl. 15:40

Sophie Løhde (V):

Nu gjorde ordføreren jo selv opmærksom på, at Socialdemokraterne ønsker kvoter for kvinder i bestyrelserne, og derfor vil jeg gerne spørge ordføreren om, hvorfor Socialdemokraterne så ikke lokalt, altså der, hvor man har flertallet, også gør noget mere for at sætte handling bag ordene. Jeg har eksempelvis noteret mig, at Socialdemokraterne helt valgte at se bort fra i Region Hovedstaden, at hovedparten af de repræsentanter, der kom i det regionale vækstforum, var mænd, og så for sådan at flage lidt ligestilling valgte man at opfinde de såkaldte observatørposter til en række kvinder. Derfor vil jeg godt spørge ordføreren, om det ikke er en form for omvendt ligestilling, og om det ikke netop er at gøre kvinderne svage?

Kl. 15:41

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 15:41

Anne-Marie Meldgaard (S):

Af hvilken årsag og hvordan en region har planlagt sin opstilling eller sammensætning, skal jeg ikke blande mig i her. Jeg skal på mit partis vegne give udtryk for, at vi ønsker, at der skal være en større repræsentation af kvinder i ledelser og bestyrelser i store virksomheder i Danmark. Jeg synes, det er beskæmmende, det skal jeg ærligt indrømme, at man ikke generelt har opstillingslister – uanset til opstilling af hvad i den politiske verden – hvor der ikke tages hensyn til, at der er en mere ligelig fordeling af mænd og

kvinder. Jeg kunne også sige, at jeg synes, det er underligt, at man i Region Midtjylland kun har én kvinde valgt, og derfor er det jo, når vi kommer til den slags valg, et spørgsmål om, at det er vælgerne, der vælger, hvem de vil have.

Kl. 15:42

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Sophie Løhde.

Kl. 15:42

Sophie Løhde (V):

Nu er det jo meget rart for dem, der lytter med, ligesom at kunne efterprøve, hvad Socialdemokraterne siger her i Folketingssalen, og hvad der foregår ude lokalt, hvor Socialdemokratiet også har et ansvar, og derfor vil jeg så spørge ordføreren, om ordføreren altså tager afstand fra det, man har vedtaget i Region Hovedstaden, hvor man har valgt at give kvinderne observatørposter. Så nævner ordføreren jo selv Region Midtjylland, og så vidt jeg erindrer, er det jo også i Region Midtjylland, at det er en socialdemokrat, der står i spidsen der, så vi kan også tage den med og sige, om man tager afstand her i Folketingssalen fra det, man har valgt at gøre i Region Midtjylland og Region Hovedstaden.

Kl. 15:43

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 15:43

Anne-Marie Meldgaard (S):

Det sidste forstod jeg simpelt hen ikke. På hvilket niveau taler vi om i Region Midtjylland? Nu kommer jeg selv fra Region Midtjylland, så jeg ved udmærket godt, hvem det er, der står i spidsen for Region Midtjylland. Er det på et politisk niveau, eller er det på et organisatorisk niveau? Det bliver jeg nødt til at vide, inden jeg kan svare på det, for det er ikke den kendsgerning, jeg har. For mig, når jeg siger Region Midtjylland, er det en Venstrepolitiker, en kvinde. I forhold til Region Hovedstaden vil jeg gerne personligt tage afstand fra det. Jeg synes ikke det er den rigtige måde at gøre det på.

Kl. 15:43

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ja tak. Det bliver der ikke mulighed for at svare på, for spørgeren har ikke flere spørgsmål. Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Marlene Harpsøe.

Kl. 15:44

(Ordfører)

Marlene Harpsøe (DF):

Danmark er et land med en høj grad af frihed. Vi kan være stolte af at bo i Danmark, hvor ligestil-

lingen vurderes højt og er en integreret del af vores værdier og vores velfærd. Men ligestillingen gælder ikke for alle. Op mod 13.000 kvinder af anden etnisk herkomst end dansk lever i dag isoleret. De har hverken adgang til uddannelse eller job, men lever bag hjemmets fire vægge. I Dansk Folkeparti mener vi, at vi skal hjælpe disse udsatte kvinder. Derfor glæder det os også i Dansk Folkeparti, at regeringen i år vil foretage en kortlægning af, hvilke barrierer der er, for at særlig kvinder med indvandrerbaggrund kan opnå ligestilling, samt hvilke initiativer der kan nedbryde disse barrierer.

For Dansk Folkeparti er sagen klar. De mange tusind isolerede kvinder skal selvfølgelig have mulighed for uddannelse og job ligesom deres danske medsøstre. Denne mulighed for frihed for kvinderne vil også medføre en holdningsændring i indvandrerhjemmene, som vi i Dansk Folkeparti gerne ser, således at kvinder ikke skal stilles ringere end mænd, uanset hvilken kultur de oprindeligt stammer fra.

Antallet af selvmordsforsøg blandt indvandrerkvinder og efterkommere i Danmark er 4,5 gange større, end det er for deres jævnaldrende indvandrermand og efterkommere, samt 4,5 gange større, end det er for de danske jævnaldrende kvinder. Det er en tendens, som vi i Dansk Folkeparti frygter skyldes æresrelateret tvang, samt at pigen på grund af familiens kulturelle forhold ofte sættes i situationer, hvor hun ikke ser nogen anden udvej end at fravælge livet. Der er alt for lidt fokus på det her område, og vi har gentagne gange stillet spørgsmål til velfærdsministeren for at opmuntre til, at der bliver redegjort for, hvilke forhold der egentlig gør, at så mange unge piger af anden etnisk oprindelse tyer til selvmord. Foreløbig har ministeren ikke ønsket at bidrage dertil, men vi vil fra Dansk Folkepartis side fortsætte med at kæmpe for et øget fokus på og en øget indsats for de mange unge kvinder, der er selvmordstruede.

Vold er desværre stadig en stor belastning for mange kvinder. Det er vigtigt, at der er de rette muligheder til rådighed for kvinder, der måtte flygte fra en voldelig ægtemand eller samlever. Det betyder, at vi skal sikre de fornødne antal pladser på landets kvindekrisecentre, og i forlængelse heraf har Dansk Folkeparti netop fremsat et beslutningsforslag, som har til hensigt at skærpe straffen for hustruvold eller partnervold, således at det bliver en skærpende omstændighed, hvis volden begås af en fortrolig hustru eller ægtemand. Det står i skarp kontrast til i dag,

hvor en partner oftest får en rabat i sådanne sager.

En stor del af kvinderne på landets kvindekrisecentre har andet etnisk ophav end dansk. Det er vigtigt at påpege over for mændene, at volden er uacceptabel. Desuden skal vi sikre, at kvinderne kan føle sig trygge. Derfor mener vi selvfølgelig også i Dansk Folkeparti, at voldelige ægtemænd, der ikke er danske statsborgere, skal udvises af Danmark. Kvinden skal sikres tryghed og skal ikke frygte, at manden overfalder hende, sådan som det senest er sket i sagen fra en isenkræmmer i Hørsholm, der havde meget, meget drastiske konsekvenser.

Men når vi taler om ligestilling, skal vi selvfølgelig også huske på, at debatten ikke kun handler om kvinder. Den handler også om mænd. Derfor mener vi i Dansk Folkeparti, at der bør gøres mere for kriseramte mænd, der ikke i dag har de samme muligheder for behandling på krisehjem som kvinder. Således fremgår det også af tal fra ministerens redegørelse, at ca. 8.000 mænd årligt oplever partnervold. Jeg har uden held efterlyst initiativer fra ministerens side rettet mod disse mænd. Men Dansk Folkeparti var glade for, at partierne bag fordelingen af satspuljemidlerne var mere positive over for at give støtte til et mandekrisecenter. Der er kun 30 pladser på landsplan for mænd i krise. Det er alt for lidt, og derfor mener vi, at der skal fokuseres meget mere på dette område, idet man ikke må negligere, at også mænd ligesom kvinder kan opleve partnervold og komme ud i kriser.

I redegørelsen fra ligestillingsministeren efterlyser vi fra Dansk Folkepartis side initiativer i forhold til homoseksuelle, som udsættes for de såkaldte hate crimes. Vi mener, at det er vigtigt, at der bliver redegjort for det her problem i Danmark, når op mod en tredjedel af homoseksuelle i lande, vi normalt sammenligner os med, oplever hate crimes på grund af seksuel orientering. Det er afstumpet, og vi lægger fra Dansk Folkepartis side skarpt afstand til den slags, altså at homoseksuelle overfaldes på den måde. Og når den her form for kriminalitet foregår i vores søsterlande, mener vi i Dansk Folkeparti også, at det er værd at undersøge omfanget heraf i Danmark, så vi kan bekæmpe den slags.

Vi har desuden noteret os, at ligestillingsministeren ønsker at udstille de virksomheder, der er med i et ligestillingscharter og ikke lever op til de linjer, som ministeren i den forbindelse har

udstukket for dem, heriblandt i forhold til om de har nok kvinder i ledelsen.

Kl. 15:49

I Dansk Folkeparti mener vi, at det er en forkert måde at arbejde for ligestilling på. Vi mener, at det tværtimod vil have den modsatte effekt, nemlig den, at virksomheder slet ikke vil deltage i charteret. Hvis man for alvor ønsker flere kvinder på topposter, ja, så må man gå frivillighedens vej og undgå tvang.

Der har desuden aldrig været så mange kvinder på længerevarende uddannelser i Danmark. Pigerne er rent faktisk kommet i overtal på en lang række universitetsstudier, bl.a. medicin og jura, fag, der jo erfaringsmæssigt fører til højere løn og højere placering i ledelsespositioner. Derfor opfordrer vi fra Dansk Folkepartis side også til, at man slår koldt vand i blodet. Der skal nok komme flere kvinder i virksomhedsbestyrelserne, og der er ingen grund til at fremprovokere noget, der er en positiv og naturlig udvikling.

I Dansk Folkeparti finder vi det påfaldende, at regeringen har et behov for for fortsat arbejde med nedbrydningen af bestemte kønsroller og kønsrollemønstre. Man fødes ikke ind i et tomrum, man fødes som dreng eller pige, og drenge og piger er fra naturens hånd nu engang indrettet med forskellige styrker, kompetencer og interesser. Samfundet skal ikke medvirke til at gøre drenge til piger og piger til drenge. Det er naturligt, at der er flere mænd, der vil være automekanikere, og flere kvinder, der vil være sygeplejersker. Det ligger i kvindens natur at passe børn og pleje syge. Man kan sige, at det er hendes instinkt, og det skal man ikke forsøge at lave om på med tvang. Forsøger man at ændre på naturens forudsætninger, opnår man alene at opfostre mænd og kvinder, der ikke hviler i sig selv. Drenge skal således ikke tvinges til at lege med dukker, og piger skal ikke lege med biler, hvis de ikke har en naturlig lyst hertil.

Forestillingen om at nedbryde kønsrollerne tilhører en anden tid, en tid, hvor muligheden for at gøre karriere som kvinde var begrænset. Kvindekampen i 1970'erne var nødvendig og fik ændret en del forhold, men nu må vi til at vågne op til det nye årtusind og indse, at ligestilling i dag er helt anderledes end tidligere. Og jeg mener kun, at udviklingen har været til kvindernes fordel.

Når det er sagt, vil jeg også sige, at kvinder selvfølgelig ikke skal lønnes dårligere end mænd eller have ringere karrieremuligheder

end mænd. Men kvinder skal ikke være mænd, og mænd skal heller ikke være kvinder.

Kl. 15:52

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en kort bemærkning fra hr. Per Clausen.

Kl. 15:52

Per Clausen (EL):

Nu er jeg ikke sikker på, at jeg helt deler fru Marlene Harpsøes opfattelse af, at man kan lave sådan en klar skelnen mellem mænds og kvinders naturlige egenskaber, men det vil jeg ikke kaste mig så meget ud i, for jeg var jo meget enig i store dele af den første del af det, fru Harpsø sagde. Jeg er da meget glad for, at Dansk Folkeparti fokuserer på indvandrerkvinder og på homoseksuelles rettigheder, det er meget sympatisk.

Jeg vil stille et spørgsmål i forlængelse af det, og det er, om fru Marlene Harpsø også er enig med mig i, at hvis det er vigtigt, at indvandrerkvinder kommer ud på arbejdsmarkedet, så er det også vigtigt, at vi ikke møder dem med krav til deres påklædning, som kan blokere for, at de kommer ud på arbejdsmarkedet.

Det andet spørgsmål drejer sig om det, som Marlene Harpsø var lidt inde på afslutningsvis, nemlig spørgsmålet om ligeløn: Er fru Marlene Harpsø ikke enig med mig i, at det vil være af afgørende betydning, at man ved de overenskomstforhandlinger, der foregår nu, giver et løft til de store kvindefag, de kvindefag, der jo ifølge fru Marlene Harpsø vil blive ved med at være der, fordi det er naturens orden?

Kl. 15:53

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:53

Marlene Harpsø (DF):

Først vil jeg sige tak til Enhedslistens ordfører for at rose Dansk Folkeparti for at ville gøre en indsats for indvandrerkvinderne. Vi mener, det er utrolig vigtigt. Og med hensyn til det her med krav om påklædning er det jo en del af ligestillingsprocessen, at man ikke lader sig indhylle i et tørklæde, som er med til at undertrykke kvinderne og gøre hende til noget, som hun vitteligvis ikke er, nemlig ringere stillet end manden. Det er jo en del af den her ligestillingsproces, som vi fra Dansk Folkepartis side mener er utrolig vigtig at tage fat på, fordi netop påklædning har en hel del at sige i forhold til det.

Med hensyn til spørgsmålet om ligeløn osv. vil jeg først og fremmest sige, at jeg synes, det er utrolig vigtigt, at man ikke betragter noget deci-

deret som kvindefag eller mandefag, for i og med at vi gør det, sætter vi sådan set grænser op for, hvad det er, man kan og ikke kan. Og nu skal jeg slutte.

Kl. 15:54

Anden næstformand (Søren Espersen):

Endnu en kort bemærkning fra hr. Per Clausen.

Kl. 15:54

Per Clausen (EL):

Med hensyn til det første spørgsmål om påklædning kan jeg sådan set godt dele fru Marlene Harpsøes opfattelse af, at det ville være rart, hvis kvinder også i deres påklædning udstrålede, at de var frie og selvstændige og ikke afhængige af modeluner, mænds syn på, hvordan kvinder skal se ud, eller religiøse fordomme. Men tror fru Marlene Harpsø ikke, at frigørelsen nemmere kommer til kvinder, som er på arbejdsmarkedet, som har et arbejde, end at man siger til dem, at inden de kan komme på arbejdsmarkedet, skal de leve op til vores påklædningsmæssige krav? Det er det første spørgsmål.

Det andet spørgsmål er bare: Er fru Marlene Harpsø ikke enig med mig i, at det vil være ganske nødvendigt, at man ved de overenskomstforhandlinger, der netop pågår, sikrer, at der kommer et løft til de store kvindefag, som kræver det, og også sikrer, at der kommer meget mere fokus på – hvad skal man sige? – den del af arbejdsmarkedet, hvor nogle af de værdier, som fru Marlene Harpsø kaldte de kvindelige værdier, kommer til udtryk?

Kl. 15:55

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 15:55

Marlene Harpsø (DF):

Jeg vil først med hensyn til tørklæder sige – det er jo sådan set primært det, det her drejer sig om, kan jeg fornemme på debatten – at det er en del af ligestillingsprocessen og det at blive integreret i det danske samfund og blive en fri kvinde, at man selvfølgelig fralægger sig det her tørklæde, som i forhold til koranen er til for at give kvinderne en beskyttelse – siger nogle – men det er det jo egentlig ikke, for det er for at beskytte kvinderne, i gåseøjne, for mænds tilbøjeligheder. Det synes jeg er noget, der signalerer noget om, at det selvfølgelig er mændene, der skal tage sig sammen, og der er en stor ligestillingsdebat her, som er utrolig vigtig også for, at kvinderne bliver ligestillet. Med hensyn til det her løft til nogle arbejderfag eller nogle sociale fag, som Enhedslistens ordfører lægger op til, mener

jeg selvfølgelig også, det er vigtigt, at fagforeningerne og fagbevægelsen tager imod den håndsækning og de økonomiske puljer, som vi også fra Dansk Folkepartis side har været med til at sikre dem, og fordeler det rigtigt mellem dem.

Kl. 15:56

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ja tak. Lad os alle sammen prøve at overholde taletiderne, det gjaldt også hr. Per Clausen lige før. Næste bemærkning er fra fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 15:56

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Det var godt nok en lang tale, som ordføreren holdt om ligestilling. Det er lige før, man tror, at Dansk Folkeparti faktisk har lyst til at tage en masse initiativer med hensyn til at fremme ligestillingen her til lands, og det er faktisk det, mit spørgsmål skal gå på. Nu har Dansk Folkeparti været med til at lave finanslov i mange år her i landet. Hvad er det for nogen ligestillingskrav, man er kommet med i forbindelse med finansloven, og hvad er det for nogen forslag, Dansk Folkeparti har, ud over skærpede straffe og tørklædeforbud? Er det skærpet straf, hvis man slår sin partner, og et tørklædeforbud, der sikrer ligestillingen her i Danmark? Er det de to svar, Dansk Folkeparti har, eller er der nogen konkrete initiativer?

Kl. 15:57

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:57

Marlene Harpsø (DF):

Vi mener først og fremmest fra Dansk Folkepartis side, at der er alt for lidt fokus på, at op mod 13.000 indvandrerkvinder i Danmark lever isoleret og ikke har de samme muligheder. Det er noget, som vi først og fremmest mener der skal mere fokus på. Det kunne selvfølgelig også være rart, hvis man fra de andre partier i Folketinget anerkendte, at man skulle gøre noget særligt for de her udsatte kvinder, som ikke har de samme muligheder som os andre. Det mener jeg at vi fra Dansk Folkepartis side har manglet en anerkendelse af. Det er helt klart, at Dansk Folkeparti agter at fremsætte nogle forslag, som netop skal gavne de her indvandrerkvinder og skal gavne ligestillingen i Danmark, og det vil du høre meget mere om.

Kl. 15:58

Anden næstformand (Søren Espersen):

Husk også tiltaleformerne.

Marlene Harpsøe (DF):

Det vil De høre meget mere om.

Kl. 15:58

der, som danske mænd har importeret fra udlandet.

Kl. 15:58

Jeg kan huske – nu har jeg ikke været i Folketinget i særlig lang tid – at Dansk Folkeparti var imod, at disse kvinder kunne få opholdstilladelse, man ville gerne sende dem hjem. Er det noget, Dansk Folkeparti gerne vil bakke op om, altså at de her kvinder kan få lov til at blive i Danmark, når de bliver udsat for vold?

Anden næstformand (Søren Espersen):

O.k. Jeg tror, det var en henvendelse til fru Pernille Vigsø Bagge. Værsgo.

Kl. 15:58

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Det er jeg glad for, for jeg vil meget gerne høre om det nu. Hvad er det lige, Dansk Folkeparti konkret har tænkt sig at gøre?

Kl. 15:58

Anden næstformand (Søren Espersen):
Så er det ordføreren.

Kl. 16:00

Kl. 16:00

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 15:58

Marlene Harpsøe (DF):

Der er ikke nogen tvivl om fra Dansk Folkepartis side, at uanset hvem der begår den her vold, skal der være en konsekvent straf – og det er uanset, om man er dansk statsborger eller ikke er dansk statsborger. Nu forholder det sig bare således, at hvis man ikke er dansk statsborger, er der nogle andre regler på området, end hvis det er en person, der er født og opvokset i Danmark, og som fra fødslen af har dansk statsborgerskab. Det er så det.

Marlene Harpsøe (DF):

Indvandrerkvinder og deres rettigheder er altafgørende, når det er, at vi taler om ligestilling her i Danmark.

Fra Dansk Folkepartis side mener vi, det er utrolig vigtigt, at sådan en sag bliver grundigt debatteret, før man fremlægger noget konkret her og nu. Jeg har lige stået og holdt en tale om en hel del, som Dansk Folkeparti mener, der bør gøres noget ved, og jeg håber da, at fru Pernille Vigsø Bagge kan bakke op om, at hvis en ægtemand f.eks. begår vold mod sin hustru, og han ikke er dansk statsborger, skal han selvfølgelig udvises af Danmark. Det er et af de initiativer, der selvfølgelig skal sikre indvandrerkvinderne, så de kan føle sig trygge og ikke skal blive ved med at sidde på landets kvindekrisecentre.

Kl. 15:59

En anden ting er – jeg har også nævnt det i min ordførertale – at Dansk Folkeparti har fremsat et beslutningsforslag, som netop skal gøre op med det her med, at mænd får rabat i sager om hustruvold. Det skal selvfølgelig være en skærpende omstændighed; hvis man begår vold mod sin hustru eller dræber hende, skal det selvfølgelig være en skærpende omstændighed, fordi det netop sker i fortrolighed mellem en hustru og ægtemand.

Kl. 16:01

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er der en kort bemærkning fra fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 15:59

Anden næstformand (Søren Espersen):

Endnu en kort bemærkning fra fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 16:01

Özlem Sara Cekic (SF):

Det glæder mig, at Dansk Folkeparti i den grad går op i og flere gange nævner, at indvandrerkvinderne har den tryghed, når de bliver udsat for vold, at når den, der slår, har minoritetsbaggrund, vil man udvise vedkommende. Jeg kunne rigtig godt tænke mig at høre, om Dansk Folkeparti også mener, at selv om den, der slår, har en dansk baggrund, skal der også være nogle konsekvenser i forhold til det.

Ordføreren siger selv, at der er mange med minoritetsbaggrund på kvindehjemmene. Ordføreren glemmer lige at fortælle, at de fleste af de kvinder, som sidder på krisecentrene, og som har minoritetsbaggrund, faktisk er nogle kvin-

Özlem Sara Cekic (SF):

Nu vil jeg gerne lige stille mit spørgsmål igen. Vil Dansk Folkeparti give de kvinder, som danske mænd importerer fra udlandet og banker sønder og sammen, og som efterfølgende skal sendes hjem, fordi de ikke har opholdstilladelse, opholdstilladelse for at skabe tryghed for dem? Det er det ene spørgsmål.

Det andet er, og jeg gentager det gerne: Hvad vil man gøre ved de danske mænd, som hele tiden importerer de her kvinder? Vil Dansk Folkeparti gå skridtet videre og sige, at de mænd ikke skal blive ved med at importere kvinder til Danmark, så de kan banke dem sønder og sammen?

Hvad er det, Dansk Folkeparti gerne vil? Jeg hører ikke noget svar.

Kl. 16:02

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:02

Marlene Harpsøe (DF):

Det, som jeg har sagt, og jeg gentager det gerne, er, at danske mænd selvfølgelig skal have en hård straf, hvis de begår hustruvold. Det er der da ikke nogen tvivl om, selvfølgelig skal de det. Og det er også derfor, vi fra Dansk Folkepartis side har fremsat det her beslutningsforslag, så vi netop kan skærpe straffen på det her område. Så der skal selvfølgelig skærpes på det her område.

I forhold til det her med, om de kvinder kan blive i landet, har vi jo netop sidste folketingsår forbedret reglerne på det her område. Jeg synes lige, man skal slå koldt vand i blodet og se på, hvordan og hvorledes de her regler fungerer.

Kl. 16:02

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er der en kort bemærkning fra fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 16:02

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det er jo spændende, at regeringen endelig sidste år tog sig sammen til at gøre det på det her område, for nu havde vi også kun diskuteret det i rigtig, rigtig mange år. Og Dansk Folkeparti er ikke et at de partier, der just har bakket op om, at kvinderne skulle have bedre vilkår, hvis de havde været udsat for vold og samtidig ikke var danske statsborgere. Men til sidst lykkes det alligevel, når man diskuterer det længe nok.

Jeg vil høre om det her med, at kvinder skal være kvinder, og at mænd skal være mænd, og at det derfor åbenbart er en fuldstændig sindsygt idé, som nogle partier inklusive mit eget har, om, at mænd faktisk skulle være interesseret i at få øremærket noget barsel. Står det ikke lidt i modsætning til de undersøgelser, der viser, at i de familier, hvor manden faktisk har taget barselorlov, er skilsmisseraterne langt lavere end i de familier, hvor manden ikke har taget barselorlov?

Kl. 16:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:04

Marlene Harpsøe (DF):

Nej, kvinder skal ikke være mænd eller omvendt. Og når det er, man har barselorlov, er der selvfølgelig også nogle ting, som kvinder kan,

men som mænd ikke kan, bl.a. det her med at amme. Og derfor er der selvfølgelig også forskel på, hvordan og hvorledes den her barsel i dag administreres.

Jeg føler, at ordføreren lægger op til noget i forhold til den her øremærkning på 12 uger, som Dansk Folkeparti var med til at stemme nej til i forhold til mændene. Der mener vi i Dansk Folkeparti, at det er et princip, at den enkelte familie skal have selvbestemmelsesret på det her område. Og det, som lovforslaget lagde op til, var jo, at hvis manden ikke tog imod den her 12-ugers-barsel, blev det bare fratrukket i den anden ende, og det betød jo, at kvinden også fik kortere barsel. Og det mener vi ikke er den rigtige måde at gå frem på.

Kl. 16:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 16:04

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Er det i virkeligheden ikke sådan, at mange familier, sådan som det er i dag, hvor der kun er 2 uger øremærket til manden, rent faktisk står i den pine, at hvis manden insisterer på længere barsel, bliver der set skævt til ham på hans arbejdsplads, og nogle steder risikerer han decideret en fyring?

Jeg har selv en veninde, som er på barsel. Hendes mand blev fyret, dagen før han skulle på barselorlov. Det var så takken for, at han insisterede på, at han godt ville se sit barn i noget af den tid, hvor de kunne gå på fælles barselorlov.

Vi har foreslået, at man øremærker det. Det er for at give mændene nogle rettigheder. Og ja, hvis ikke de ønsker at gøre brug af det i familien, må det vel også være rimeligt nok, at de så lader være, men at det så ikke omvendt betyder, at man tager noget af orloven.

Vi vil gerne være med til at give mændene nogle rettigheder. Hvad vil Dansk Folkeparti egentlig gøre for de danske mænd, som ønsker at se deres børn og være en del af deres børns liv, og som også ønsker, at det at få et barn er noget, man gør i en samlet familie?

Kl. 16:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:05

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg synes, at fru Sophie Hæstorp Andersen gør mændene meget mere svage, end de egentlig er. Jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at mænd selvfølgelig har det, der skal til, for at mande sig op og

sige, at hvis de ønsker barselorlov, så ønsker de barselorlov, og så går de selvfølgelig hjemme.

En anden ting er det her med, at mænd kun har ret til 2 ugers barselorlov. Det passer slet ikke, for lovgivningen går netop ind og siger, at man i starten selvfølgelig har ret til 2 ugers barselorlov, men når barnet er fyldt 14 uger, så kan manden efterfølgende også få 32 ugers barselorlov så at sige. Så det passer slet ikke.

Kl. 16:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en kort bemærkning fra fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 16:06

Kirsten Brosbøl (S):

Der var jo en lang række ting, man kunne vælge at gribe fat i i Dansk Folkepartis ordførers tale. Jeg blev faktisk lidt rystet over at høre, at man fra Dansk Folkepartis side fra talerstolen står og cementerer sådan nogle traditionelle kønsroller ved at sige, at det jo nok er kvinderne, der altid vil passe børn, og så kan manden gå ud og klippe hæk, eller hvad det nu måtte være.

Det blev jeg faktisk lidt rystet over, men det, jeg egentlig godt vil vende tilbage til, er det her med voldsramte udenlandske kvinder, for jeg kan forstå – det har ordføreren jo gjort meget ud af – at mændene skal udvises. Men det, der jo rent faktisk sker i dag, er, at kvinder, som bryder ud af et voldeligt ægteskab, og som er udlændinge, faktisk bliver smidt ud af Danmark, fordi de vælger at bryde med en voldelig mand. Synes Dansk Folkeparti, at det er med til at fremme ligestillingen og fremme, at kvinderne kan træffe et valg i forhold til at bryde ud af et voldeligt ægteskab?

Kl. 16:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:07

Marlene Harpsøe (DF):

Først vil jeg sige, at Dansk Folkeparti ikke står her og cementerer de traditionelle kønsroller. Det, som vi fra Dansk Folkepartis side mener, er, at såfremt det er, at f.eks. et barn i børnehaven, dvs. en pige, ønsker at lege med perler, så skal man da ikke fratage hende den rettighed at lege med perler og nødvendigvis sætte hende til at lege med biler, fordi det er meget bedre for kønsrollebevidstheden. Det mener vi i Dansk Folkeparti er en meget, meget mærkelig måde at arbejde med ligestilling på.

En anden ting i forhold til det her er, at ja, vi ønsker selvfølgelig mænd, som slår deres hu-

struer, ud af det her land, og det gælder selvfølgelig også for hustruer, som måske overfalder deres ægtemænd. Det er klart, at det da går begge veje, at det er kønsneutralt, men det er jo et offer, vi taler om. Hvis det f.eks. er en kvinde, der bliver overfaldet, og det er et offer vi taler om, så er det nogle helt andre ting, der gælder. Som jeg også har sagt tidligere her under debatten, så har vi strammet op på det område i forhold til asyl, og jeg synes, vi skal se på, hvordan det kører, før vi begynder at lave nogle ændringer der igen.

Kl. 16:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 16:08

Kirsten Brosbøl (S):

Vi har jo flere gange fremsat beslutningsforslag her i Folketinget om at forbedre rettighederne for de kvinder, som bryder ud af voldelige ægteskaber. Der er jo ikke sket noget, siden vi for år tilbage fik lovning på, at nu skulle man også finde ud af, hvordan det stod til med den her lovgivning. Da den nuværende ligestillingsminister trådte til, gik hun faktisk så vidt til i et samråd, tror jeg nok det var, at sige, at det synes hun også var problem, og at der nu skulle gøres noget ved det. Der er jo ikke sket noget på det her område, så jeg synes, at det ville være glædeligt, hvis vi her i dag kunne få Dansk Folkepartis ord på, at man også mener noget med det, man står og siger på talerstolen, når det handler om voldsramte udenlandske kvinder, at man også der vil være med til at se på at forbedre rettighederne for de her kvinder, sådan at de ikke bliver fanget i voldelige ægteskaber og nærmest bliver tvunget til at blive der, hvis de vil blive i landet. Det er jo sådan, at realiteterne rent faktisk er for rigtig mange kvinder i dag.

Kl. 16:09

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:09

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg gentager gerne: Vi har allerede strammet op på lovgivningen på det punkt. Det er én ting. En anden ting er, og det er en debat, som jeg synes at man fuldstændig negligerer på det her område: Hvorfor kommer det overhovedet så langt, at kvinder ender på krisecentre, fordi deres mænd begår vold mod dem? Det skal vi undgå så meget, som vi overhovedet kan, og det kan vi kun ved at skabe mere debat og sætte et større fokus på det her område med alle de her isolere-

de indvandrerkvinder, der ikke på samme måde har de samme muligheder som os andre.

Kl. 16:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er der en kort bemærkning fra Anne-Marie Meldgaard.

Kl. 16:10

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg må nok erkende, at lige nøjagtig det sidste svar, som fru Marlene Harpsø kom med, om, at regeringen har strammet, hvad angår kvinder på krisecentre, er jeg nødt til at få præciseret. Er det ikke korrekt, at det kun handler om handlede kvinder i den her sammenhæng? Mig bekendt er der ikke nogen som helst holdninger i noget af det andet, der blev sagt, vedrørende kvinder på krisecentre.

Men mit spørgsmål går også lidt i en anden retning. Nu sidder både ministeren og Venstres og Konservatives ordførere og hører på det her og hører Dansk Folkepartis opfordring til oppositionspartierne om at være med til at gøre en ekstra indsats i forhold til integrationen af indvandrerkvinder. Selvfølgelig vil jeg ligesom SF gerne have noget konkret, men kan vi nu regne med – hvis vi går med – at det så ikke ender i blokpolitik igen, og at man falder tilbage og alligevel laver noget kun med regeringen?

Kl. 16:11

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:11

Marlene Harpsø (DF):

For det første vil jeg sige, at jeg synes, at det er mærkeligt igen at høre den påstand om blokpolitik. For hvis man ser i statistikkerne, vil man se, at det overhovedet ikke passer. Det er kun i meget få tilfælde, der er blevet ført såkaldt blokpolitik, som oppositionen kalder det.

En anden ting er det her med indvandrerkvinder. Selvfølgelig er vi da med på at se på initiativer, som kan forbedre ligestillingen for indvandrerkvinder her i Danmark. Og det var selvfølgelig også noget, som jeg håbede på ligestillingsministeren ville være med til, da hun indtrådte i ligestillingsministerens position, og jeg havde også håbet på en bedre redegørelse for netop det her med indvandrerkvinder på det her område fra ligestillingsministeren. Men så må vi andre tage kampen, og jeg er glad for, at den socialdemokratiske ordfører også vil være med til det.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er endnu en bemærkning fra fru Anne-Marie Meldgaard.

Kl. 16:12

Anne-Marie Meldgaard (S):

Det lyder lovende, og jeg venter spændt på at få de oplæg fra Dansk Folkeparti, som vi så kan samarbejde om i den her sammenhæng.

Jeg vil gerne tilbage til mit spørgsmål i forhold til handlede kvinder. Den opstramning, som fru Marlene Harpsø meddelte var kommet sidste år, gælder den alle på krisecentre, gælder den alle indvandrerkvinder, eller gælder den kun handlede kvinder?

Kl. 16:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:12

Marlene Harpsø (DF):

Jeg synes, debatten på det her punkt har ændret sig drastisk til at handle om, hvem lovgivningen egentlig gælder, i stedet for at handle om det konkrete og egentlige problem, der er på det her område. Der er en masse kvinder, som udsættes for vold, og der er også mænd, der udsættes for vold, og dem skal vi selvfølgelig gøre alt hvad vi kan for, når de ender i de her krisesituationer.

Derfor mener vi også fra Dansk Folkepartis side, at der skal være de nødvendige pladser til kvinder, som er udsat for partnervold, men også til mænd, som er udsat for partnervold. Det vil vi følge løbende.

Kl. 16:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en kort bemærkning fra fru Lone Dybkjær.

Kl. 16:13

Lone Dybkjær (RV):

Jeg vil bare helt stilfærdigt spørge fru Marlene Harpsø: Hvad er det for forbedringer eller opstramninger, der er sket, når det drejer sig om indvandrerkvinder på krisecentre – helt konkret? Nu har fru Marlene Harpsø sagt en – tror jeg – tre, fire, fem, seks gange, at vi jo derfor også lavede nogle opstramninger sidste år. Jeg vil bare så utrolig gerne vide, hvad det er for opstramninger, der tænkes på.

Kl. 16:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:13

Marlene Harpsøe (DF):

Først vil jeg sige, at de opstramninger, jeg som ordfører hentydede til, var de opstramninger, der er foretaget på asylområdet.

Hvad angår kvindekrisecentrene, hørte jeg – det er ikke lang tid siden – en melding om, at der var mangel på kvindekrisecentre. Så jeg henvendte mig til ligestillingsministeren for at få en redegørelse for, om ligestillingsministeren fandt, at der var det nødvendige antal pladser. Det mente ligestillingsministeren at der var, og det må jeg jo så tage for gode varer. Men det gør jeg jo som ordfører så ikke alligevel, fordi jeg mener, det er utrolig vigtigt, at vi hele tiden følger udviklingen og sikrer, at der er det fornødne antal pladser, som der skal være.

Kl. 16:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Lone Dybkjær.

Kl. 16:14

Lone Dybkjær (RV):

Jamen jeg må altså forstå det sådan, at der ikke er foretaget nogen opstramninger, når det drejer sig om mulighederne for at få asyl for en voldsramt indvandrer kvinde, der er gift med en etnisk dansk mand. Og det, at der er tilstrækkelig mange krisecentre, løser jo sådan set ikke *det* problem. Problemet er jo, at i det øjeblik kvinden flytter fra manden, så sker der ændringer i forbindelse med opholdstilladelse.

Men jeg må altså bare forstå det sådan, at ordføreren jo ikke kan svare på, at der er sket nogle opstramninger. Og det er der heller ikke. Så derfor er der jo ikke noget mærkeligt i det, og derfor ville det selvfølgelig også være fint, hvis man ikke sagde at der var det.

Men så har jeg et andet spørgsmål, for det her kræver jo sådan set ikke noget svar, og nu har jeg jo prøvet én gang, og det er så: Hvad mener ordføreren om et ligestillingsudvalg i Folketinget? Mener ordføreren, det vil være en god idé, at vi får et ligestillingsudvalg, eller mener ordføreren ikke, at det er en god idé, eller er det lige gyldigt, eller hvad ved jeg?

Kl. 16:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:15

Marlene Harpsøe (DF):

I forhold til et ligestillingsudvalg mener jeg, at det er en god idé, at man som borger præcis ved, hvor man skal gå hen, hvis man henvender sig til Folketinget. Man skal bare gå ind på Folketingets hjemmeside, men så ved man ikke, hvor man skal henvende sig. Det ligger under Det Politisk-Økonomiske Udvalg, og hvis man klikker på Det Politisk-Økonomiske Udvalg, står der intet om ligestilling. Det er også noget, som vi fra Dansk Folkepartis side har henvendt os om, jeg mener, det er til administrationen her i Folketinget, for netop at få det sat ind, så man som minimum ved, at det ligger under Det Politisk-Økonomiske Udvalg.

Når det så er sagt, mener jeg også, at det ville være en klar forbedring, hvis det var, at ordet ligestilling – som det mindste – kom ind i udvalgets navn, sådan at det var, at man helt præcist kunne se, hvor det er, der arbejdes målrettet med ligestilling.

Kl. 16:16

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere bemærkninger. Tak til ordføreren. Så er det fru Pernille Vigsø Bagge som ordfører.

Kl. 16:16

(Ordfører)**Pernille Vigsø Bagge (SF):**

Jeg tror simpelt hen, jeg vil fortsætte, hvor vi slap. Vi har ikke noget ligestillingsudvalg i Folketinget. Det må vi ikke få for regeringen og Dansk Folkeparti. Vi har sådan set nærmest ikke engang måttet have lov til at sige, at Det Politisk-Økonomiske Udvalg var ligestillingsudvalget. Vi har problemer med at få skrevet ind i forretningsordenen for Folketinget, at Det Politisk-Økonomiske Udvalg er udvalget for ligestilling. Vi har ikke noget ligestillingsministerium her i Danmark – ikke engang det. Vi har en afdeling. Jeg synes, at det er et rigtig godt udtryk for, hvad det er, den her regering ønsker eller i hvert fald ikke ønsker på ligestillingsområdet.

Vi har også en minister – trods alt – men ministeren laver ikke selvstændig lovgivning på ligestillingsområdet. Jeg har tidligere stillet et spørgsmål om, hvor mange selvstændige lovforslag der er kommet fra ligestillingsministeren siden 2001, og svaret er, at der ikke er kommet et eneste selvstændigt lovforslag, som skulle fremme ligestillingen i Danmark. Der er kommet rigtig mange kampanjer, der er kommet rigtig, rigtig mange pjecer, og der er også, som en tidligere spørger var inde på, kommet rigtig, rigtig mange dialogmøder, men der er ikke kommet selvstændige lovgivningsinitiativer.

Der er faktisk kommet lovgivning, som hæmmer ligestillingen i Danmark. Jeg taler om start-hjælp, kontanthjælp og dagpengeforsinkelser,

som faktisk primært rammer kvinderne i vores land. Men ministeren har dog lavet en redegørelse, og det er den, vi debatterer i dag, og tak for det.

Jeg synes, at det er vildt mærkeligt, at den her redegørelse i så høj grad tager udgangspunkt i ikkeetnisk danske kvinder. Jeg synes også, at det er mærkeligt, at man forestiller sig, at de her kvinder skal ligestilles i et ikkeligestillet samfund. Det er dog en besynderlighed, at vi, når vi i forvejen ikke har lige muligheder for mænd og kvinder i det danske samfund, så falder over en bestemt gruppe. Jeg synes, det ville være interessant, hvis det viste sig, at jyder var bagefter på ligestillingsområdet i forhold til københavnere eller sjællændere, om man så i næste redegørelse ville se en særlig indsats for jyske kvinder på ligestillingsområdet. Jeg synes simpelt hen, det er utroligt, at ligestilling ikke betyder lige muligheder for mænd og kvinder i vores samfund, uanset om man hedder Fatima eller Gunnar. For mig er det en gåde, at man anlægger den her vinkel, men jeg tror, det er en afværge-manøvre for at dække over de mange manglende lovgivningsinitiativer.

Jeg synes, at lige præcis det med den øremærkede barsel er et kæmpe problem, for jeg er sikker på, at hvis vi øremærkede en del af barslen til fædrene i vores samfund, ville vi komme rigtig langt på ligestillingsfronten. Jeg synes også, at det er rigtig, rigtig betegnende for lige præcis den debat, at man, når mændene selv ønsker en øremærkning, så stadig væk vægrer sig ved at gennemføre den. Vi oplever igen og igen, hvordan mænd bliver chikaneret og mobbet på deres arbejde og sågar – hører vi – bliver fyret fra deres arbejde, hvis de ønsker en lang barsel. Alligevel har man fra regeringens side ikke mod til at lovgive på det her område. Det er rigtig, rigtig ærgerligt, og jeg vil i den sammenhæng også sige, at vi fra SF's side vil tage initiativ til, at det her forslag bliver fremsat igen og igen, indtil det vinder gehør, eller indtil vi selv får så meget indflydelse, at vi kan indføre den her lovgivning om øremærkning af barsel til fædrene.

I redegørelsen står der, at der skal være bedre sammenhæng mellem arbejds- og familieliv. Det er rigtig sjovt, for der har været nedsat en kommission med lige præcis det her fokus. Jeg tror også, det er rigtig, rigtig vigtigt, at ligestillingen starter hjemme i familierne qua barselforslaget. Men jeg kunne godt tænke mig at vide, hvordan ligestillingsministeren har tænkt sig at det her skal ske, for den kommission, som er blevet ned-

sat, nemlig Familiekommissionen, er jo kommet med en lang række forslag, som også kan fremme ligestillingen. Men der er ikke et eneste af de her forslag, der er blevet til noget. Det er jo sådan, at det, vi har fået ud af den her kommission, er en halv lukkedag, som jeg tror man har formået at nedbringe de kommunale daginstitutioners lukkedage med. Altså, det er virkelig interessant at se, hvordan den her redegørelse har en masse fine tal og en masse fine formuleringer, men altså ingen konkrete politiske tiltag.

KL 16:21

Jeg synes, at det, der står om det kønsopdelte arbejdsmarked, er meget, meget spændende. Jeg synes bare, at det er rigtig, rigtig mærkeligt, at der, når 80 pct. af de offentligt ansatte i Danmark er kvinder, så ikke i højere grad står noget om ligelønskommissioner, når vi lige har set, hvordan man f.eks. i Norge er kommet med en rigtig fin ligelønskommission og oven i købet fra regeringens side i Norge har afsat penge til at sikre ligeløn. Så det er et forslag, som SF vil arbejde videre med, i mangel på at ligestillingsministeren tager initiativet.

Jeg var før inde på det med kommissioner. Jeg forstår simpelt hen ikke det, der står i redegørelsen om, at man gerne vil arbejde på følgende:

»Regeringen vil i 2008 arbejde for, at også interesseorganisationer m.fl. indstiller flere kvinder til offentlige råd og nævn.«

Vi har jo i Danmark allerede en lovgivning om, at man skal indstille både mænd og kvinder, når der skal udnævnes til poster i råd og nævn. Jeg har selv haft en sag i Nordjylland med det regionale vækstforum, hvor man med vilje undlod at indstille en kvinde. Der har jeg spurgt ligestillingsministeren, hvad hun ønskede at gøre i den her sag, og ligestillingsministeren har svaret, at hun intet vil gøre. Det, jeg synes er interessant, er, at når der endelig ligger lovgivning på ligestillingsområdet, så nægter ministeren selv at sørge for, at lovgivningen bliver overholdt. Det er meget, meget mystisk, men det kan være, at vi på et eller andet tidspunkt kan få en forklaring på det.

Så synes jeg også, det er sjovt, at da vi havde den der Strukturkommission i forbindelse med hele kommunalreformen for nogle år siden, sad der 12 mennesker i den, og 1 af dem var en kvinde.

Hvad angår kvindehandelsafsnittet i redegørelsen, synes jeg, det er meget, meget interessant, at der står, at man gerne vil begrænse efter-

spørgslen. De initiativer, der er blevet taget fra regeringens side på hele menneskehandelsområdet og prostitutionsoverrådet for at begrænse efterspørgslen, har bestået i plakater, kampagner og nogle telefonlinjer. De har tilsyneladende ikke haft nogen effekt, eftersom der er lige så mange prostituerede og lige så stor efterspørgsel, som der var, før man iværksatte kampagnerne.

Lad os nu sige, at der er 200 handlede kvinder i Danmark. Jeg tror, at det tal er meget lavt sat, men lad os sige, at der er 200 handlede kvinder i Danmark. Lad os sige, at de hver har fem kunder om dagen, og det tror jeg ærligt talt også er relativt lavt sat. Det svarer til, at der 1.000 gange om dagen finder et forhold sted, hvor en handlet kvinde bliver solgt til sex. Det er i forvejen ulovligt at købe sig til sex med en handlet kvinde, men jeg mener ikke, jeg har hørt, at der på noget som helst tidspunkt er blevet rejst sigtelse mod kunder, i forbindelse med at de har købt sig til sex med en handlet kvinde. Der synes jeg, det kunne være meget, meget interessant, hvis vi kunne få nogle ordentlige redskaber til at kunne begrænse den efterspørgsel. Det er nok kendt for de fleste, at SF går ind for en generel kriminalisering af køb af sex, og det vil vi også blive ved med at kæmpe for.

Min taletid er ved at være opbrugt, men jeg vil om den her redegørelse sige, at jeg synes, at den er et oplæg til small talk ved cafébordene i de danske byer, for praktisk politik har den i hvert fald intet med at gøre. Tak.

Kl. 16:25

Anden næstformand (Søren Espersen):

Jeg beder lige ordføreren om at blive stående. Der er nogle korte bemærkninger. Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 16:25

Marlene Harpsøe (DF):

Tak til ordføreren for indlægget. Der er noget, som vi fra Dansk Folkepartis side undrer os over. Det er, når fru Pernille Vigsø Bagge fortæller, at der ikke er ligestilling her i landet, så hvorfor tage og ligestille kvinder i et land, hvor der ikke er ligestilling.

Efter Dansk Folkepartis opfattelse lyder det meget mærkværdigt, for hvor er det, at Danmark ikke er ligestillet i forhold til f.eks. Saudi-Arabien, hvor en kvinde bliver pisket for måske at opholde sig i samme stue som en mand, hun ikke kender? Der er da stor forskel på, hvordan man redegør for ligestilling. Betyder det så også,

at ordføreren negligerer den mangel på ligestilling, der er for f.eks. saudiske kvinder?

Kl. 16:26

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:26

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Vi synes, det er utrolig vigtigt, og i Danmark har mænd og kvinder ikke de samme muligheder i forhold til karriere, i forhold til job, i forhold til løn, i forhold til politik, i forhold til en lang række områder. Jamen jeg kunne blive ved at nævne områder, hvor mænd og kvinder i Danmark ikke har de samme muligheder. Der kæmper vi i SF en brav kamp for lige muligheder – og det er sådan, det skal forstås – for alle mænd og alle kvinder, uanset farve, navn eller herkomst.

Kl. 16:26

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Marlene Harpsøe for endnu en kort bemærkning.

Kl. 16:26

Marlene Harpsøe (DF):

Det finder jeg at ordføreren gik meget let hen over. Ordføreren mener, at der ikke er ligestilling her i Danmark, men samtidig ser man jo, at der overhovedet ikke er ligestilling sådan et sted som Saudi-Arabien; det er så det.

En anden ting, jeg gerne lige vil spørge ordføreren om, vedrører, at SF går meget op i kønskvoter. Nu er det jo sådan, at der er en lang række videregående uddannelser i Danmark, hvor der er et overtal af kvinder. Betyder det så også, at SF vil arbejde for, at der kommer kønskvoter på f.eks. jurastudiet og medicinstudiet, hvor der netop er et overtal af kvinder i forhold til mænd, nu hvor SF i forvejen ønsker at gå vidtrækkende veje vedrørende kønskvoter?

Kl. 16:27

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:27

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Det er rigtigt, at der ikke er ligestilling i Saudi-Arabien. Jeg ved ikke rigtig, hvad ordføreren mener med, at SF vil gå vidtrækkende veje i forhold til kønskvoter. Det er rigtigt, at vi har et forslag om, at vi skal styrke kvindernes repræsentation i de danske virksomhedsbestyrelser og meget gerne gennem kvoter, som man har gjort det i Norge. Men nej, vi synes ikke, at der skal være kvoter på jurastudiet eller medicinstudiet, eller hvad det var, ordføreren nævnte; nej, det synes vi ikke der skal.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Erling Bonnesen.

Kl. 16:28

Kl. 16:28

Erling Bonnesen (V):

Nu var der jo mange ord, men måske knap så meget indhold, så jeg vil også godt tage lidt fat i det med kvoter og prøve at bede ordføreren om at redegøre lidt mere præcist for, hvad man mener om kvoter. Nu har det været nævnt her, og man vil ikke rigtig alligevel, så hvad vil SF med hensyn til kvoter?

Kl. 16:28

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:28

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Vi vil meget gerne have, at vi følger den norske model for kvoter i de norske erhvervsvirksomheders bestyrelser, fordi vi ikke tror på, at der sker en dyt herhjemme. Vi kan se, hvordan tallet faktisk ikke bare stagnerer, men også falder i forhold til kvinders andel i bestyrelser.

Vi synes også, det er meget interessant, at meget stærke erhvervskvinder i Danmark som Lisbeth Knudsen og Susanne Larsen fra SAS har været ude at anbefale det her, fordi de, som sidder med fingeren på pulsen på det her område, faktisk godt kan se, at der ikke sker en dyt – må man sige det? – hvis ikke vi gør et eller andet, også lovgivningsmæssigt.

Kl. 16:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Man må godt sige dyt.

Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 16:29

Erling Bonnesen (V):

Det lyder jo ikke særlig motiverende. At tænke sig at have fået en bestyrelsespost eller et job, blot fordi kvoten siger det. Var det ikke klogere bare at sige, at det skal være den bedste til jobbet – hvad enten det nu er en bestyrelsespost eller et job i anden sammenhæng – der får det, uanset om det er en mand eller en kvinde? Det må da være det, der fremmer sagen.

Kl. 16:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:29

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jamen det er bare ikke sådan, det sker i dag. Der er alt, alt for mange kvinder, som har de her potentialer, som ikke får muligheden, fordi det i

årevis har været en kvalifikation i sig selv at være en mand. Det har vi jo kunnet se i forhold til ledelse, i forhold til bestyrelsesposter, altså at det har været i en kvalifikation i sig selv at være mand.

Nu synes jeg bare, vi trænger til at få lige muligheder for mænd og kvinder, og derfor er vi villige til at gå en vej, for at det skal ske. Det er simpelt hen også bare helt vanvittigt, at virksomhederne ikke selv forstår, at det betyder plus på bundlinjen med flere kvinder i bestyrelserne.

Kl. 16:30

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere bemærkninger. Tak til ordføreren. Så er det fru Helle Sjelle som ordfører.

Kl. 16:30

(Ordfører)**Helle Sjelle (KF):**

De fleste tror jo, at kampen for ligestilling mellem mænd og kvinder er et overstået kapitel i vores danmarkshistorie. Vi har da fuld ligestilling. Sådan lyder den automatiske reaktion ofte, men sådan er virkeligheden jo desværre ikke. Selv her i 2008 er der stadig mange områder, hvor det kan gøres meget bedre. Der er stadig mange områder, hvor der er behov for en ekstra indsats, hvis mænd og kvinder skal have lige muligheder. Hvis man spørger Det Konservative Folkeparti, vil vi svare, at det skal de selvfølgelig. Vores mål er ligestilling mellem mænd og kvinder overalt i samfundet.

Vi er godt tilfredse med de initiativer, der er fremlagt i regeringens perspektiv- og handlingsplan for 2008, men det er også vigtigt, at der arbejdes konkret med de knaster, der stadig er i vejen for den reelle ligestilling i Danmark mellem kønnene.

Jeg vil gerne kommentere nogle af de områder, som vi Konservative lægger særlig vægt på at der bliver gjort en indsats på hurtigt – dvs. allerede i år. Men jeg vil også gerne understrege, at der er en lang række andre udfordringer på ligestillingsområdet, hvor der bestemt også er behov for, at der bliver ydet en ekstra indsats. Vi forventer naturligvis, at regeringen med ministeren i spidsen yder den indsats for at bane vejen for fuld ligestilling.

Det er bl.a. positivt, at der er fokus på at få kvinder ind i virksomhedernes ledelser og bestyrelser. Der er jo ingen tvivl om, at der er behov for, at der kommer meget mere fokus på det her område. Tallene taler deres tydelige sprog: Der er f.eks. stadig kun få kvinder i virksomhedernes bestyrelser, og det er simpelt hen ikke

godt nok. Kvindernes potentiale og talent skal også bruges til gavn for udviklingen i Danmark, også i dansk erhvervsliv, og derfor er det også udmærket, at ministeren allerede har taget initiativ til bl.a. mentorordninger og ambassadørkorps og et øget samarbejde mellem interesseorganisationer, virksomheder og ministerier med henblik på at få sat fokus på problemet – og ikke mindst at få det løst.

Der er ingen tvivl om, at der er brug for alle gode kræfter, så de ledende positioner i den private sektor fremover i langt højere grad går til kvinder, der har de kvalifikationer og egenskaber, der skal til, på lige vilkår med mandlige kollegaer. Vi Konservative vil ikke udelukke, at der kan være behov for konkrete tiltag for at sikre en mere ligelig repræsentation.

Det er også positivt, at der i planen er fokus på ligeløn. Der skal selvfølgelig være lige løn for lige arbejde i Danmark, men vi må bare konstatere, at der stadig er forskel på mænds og kvinders løn, og endda forskelle, som åbenbart ikke kan forklares. Det er lige præcis det, der ikke må forekomme, forskelle, der ikke kan forklares – med andet end lønmodtagerens køn, kunne man fristes til at tilføje.

Vi har haft en ligestillingslov siden midten af 1970'erne, og jeg kan ikke lade være med at spørge mig selv, om der mon findes noget andet eksempel på en dansk lov, der over 30 år efter sin vedtagelse, er så mangelfuldt efterlevet. Det er ikke godt nok!

Jeg håber, at arbejdsmarkedets parter kommer på banen med henblik på at få undersøgt forholdene og få skabt ligeløn, men sker det ikke, så må regeringen jo tage fat og undersøge problemet med ligelønnen nærmere, for den nuværende situation er ikke acceptabel.

Vi hilser det selvfølgelig velkommen, at der også er fokus på indvandreres forhold. Vi er af den opfattelse, at vi er nødt til at sikre, at også denne gruppe mennesker har mulighed for at opnå ligestilling i deres eget liv – i hvert fald i deres liv her i Danmark. Det kræver måske en lidt anden indsats over for de mennesker end over for dem, der kommer fra en ren dansk baggrund. Det er forståeligt nok, men netop derfor er det også rigtigt, at ministeren vil undersøge, hvilke tiltag der giver de bedste resultater, ligesom det er positivt, at man vil gøre en indsats for at oplyse de etniske kvinder om netop deres rettigheder og ligestilling.

Men lad mig slå én ting fast: En anderledes kultur og oprindelse må ikke kunne gøres til ali-

bi for ikke at give mænd og kvinder adgang til ligestilling her i landet.

Som nævnt i indledningen er vi Konservative således positive over for perspektiv- og handlingsplanen. Vi mener, den er et godt udgangspunkt for menneskers mere lige muligheder fremover. Vi ved godt, at den ikke giver en facitliste for alle de udfordringer, som vi står over for på det ligestillingspolitiske område. Det er meget vigtigt, at vi gør os det klart. Der er brug for flere initiativer.

Afslutningsvis vil jeg også gerne endnu en gang benytte lejligheden til at fremhæve betydningen af, at vi yder en ekstra stærk indsats ude omkring i verden for at give frihed til andre kvinder i lande, hvor der f.eks. er modstand eller direkte forbud mod prævention og abort. Det er en kamp, som vi i Danmark også bør føre.

Tak for ordet.

Kl. 16:35

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en kort bemærkning fra fru Marlene Harpsøe.

Kl. 16:35

Marlene Harpsøe (DF):

Den konservative ordfører, fru Helle Sjelle, nævner bl.a., at der skal flere kvinder ind i virksomhedsbestyrelser, og at det nærmest skal være sådan, at virksomhederne skal tvinges dertil.

Det, jeg gerne vil spørge ordføreren om, er, om hun ikke frygter, at det vil have den modsatte effekt for kvinderne, nemlig at de føler, at de bliver set ned på, og at de føler sig mindre værd, simpelt hen på den baggrund, at de jo ikke er kommet til deres ledelsespost, fordi de har den største erfaring eller den bedste uddannelsesbaggrund i forhold til den mand, som virksomheden måske hellere ville have ansat, fordi han faktisk var meget bedre til den pågældende post. Så frygter fru Helle Sjelle ikke, at det vil have den modsatte effekt for kvinderne?

Kl. 16:36

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:36

Helle Sjelle (KF):

Jeg vil gerne prøve at gøre det mere tydeligt, hvad det egentlig var, jeg sagde. Jeg mener, det er vigtigt, at der er en ligelig repræsentation mellem mænd og kvinder, også i de danske bestyrelser, fordi jeg mener, at der er et potentiale også hos kvinderne, som p.t. er uudnyttet. Men vi går ikke ind for tvang, vi går ikke ind for kvoter, og derfor synes jeg faktisk også, at spørgs-

målet er lidt overflødigt, for jeg tror, at det er et spørgsmål, man skal adressere til andre partier.

Kl. 16:36

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 16:36

Marlene Harpsøe (DF):

Det glæder mig, at den konservative ordfører ikke går ind for kvoter og kan være med til at slutte sig det kor, der siger, at de her forslag fra oppositionen om, at kønskvoter skulle være den nye himmeludflugt og det nye berigende element i det danske samfund, er noget værre tåbe-ligt vrøvl.

En anden ting, jeg gerne vil spørge om med hensyn til de her kvinder, er, om fru Helle Sjelle ikke mener, at det er meget bedre at sætte fokus på de udsatte og svage kvinder, nemlig indvandrerkvinderne, og vil fru Helle Sjelle støtte op om det, som vi i Dansk Folkeparti siger, nemlig at vi skal kæmpe mere for de udsatte kvinder end for de kvinder, som allerede repræsenterer en del af eliten i det danske samfund?

Kl. 16:37

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:37

Helle Sjelle (KF):

Jeg synes ellers, at jeg holdt en ganske klar ordførertale, men jeg får lidt et indtryk af, at man ikke har hørt helt efter, hvad det var, jeg sagde.

Jeg mener også, at der skal gøres en indsats for bl.a. kvinder med anden etnisk baggrund end dansk. Jeg mener ikke nødvendigvis, at de kvinder skal have de samme tilbud som etnisk danske kvinder, for hvis vi vil skabe lige muligheder her i samfundet, så er det tit og ofte således, at man er nødt til at behandle mennesker forskelligt. Men lad mig slå én ting fast: Jeg mener bestemt ikke, at det, at man gør noget for at få flere kvinder ind i virksomhedernes bestyrelser, udelukker, at man også gør noget for indvandrerkvinder i Danmark.

Kl. 16:38

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det fru Lone Dybkjær som ordfører.

Kl. 16:38

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Jeg havde ikke tænkt mig at sige noget som helst om kvoter, og vi har heller ingen forslag om det, men det er jo altså interessant, at så snart ordet kvoter bliver sagt, er det altså nærmest, som

man har sagt det værste fyord, eller hvad jeg nu skal sige, i debatten. Der er en fuldstændig blokering. Hvis man kigger på, hvad der er sket i Norge, er der sket det, at virksomhederne er blevet opmærksomme på, at der hos kvinderne ligger et udviklingspotentiale, som de skal gøre noget ved af hensyn til dem selv. Så enkelt er det. Derfor er det ikke nogen håbløse kvinder, der kommer ind i bestyrelser eller i ledende stillinger. Det er nogle veluddannede kvinder.

Det, der er kernen, er, at mænd har været tilbøjelige til at se mænd og ikke se kvinder, og det er det, der er ændret på. Men som sagt, har vi ikke kvoter på vores program, men jeg er bare lidt forundret over den debat, som kvoter hele tiden udløser, og også at man kan blive ved at sige det samme sludder hele tiden.

Nå, så vil jeg ellers sige, at det selvfølgelig er fint med de her ligestillingsredegørelser hvert år, for man kan sige, at på den måde kommer ligestilling jo i hvert fald på dagsordenen en gang om året, og det ville den jo ellers ikke have gjort.

På den anden side er der altså også en smule frustration i det, fordi det er og bliver sådan nogle meget stykkevis og delte debatter, og derfor vil jeg egentlig opfordre ministeren til med Folketingspartiernes ligestillingsordførere at prøve at finde ud af, om vi kan finde en anden form på det, sådan at vi får lidt større udviklingsperspektiv i det, vi gør. Det bliver sådan lidt vold mig her og lidt handlede kvinder mig der og indvandrerkvinder hist og pist og sådan noget. Jeg synes, det ville være rart, hvis vi kunne få et lidt større perspektiv i vores debatter, også fordi ligestilling er et langt, sejt træk.

Når jeg siger, at det er det, er det, fordi jeg har gjort mig den ulejlighed lige at kigge de sidste års ligestillingsdebatter igennem. Jeg er dog ikke gået helt tilbage til min allertidligste tid i Folketinget, vil jeg sige. Siden da er der da forhåbentlig sket lidt. Men jeg synes, at det bekræfter – ikke bare fra min side, men generelt – at det er sådan lidt stykkevis og delt. Derfor synes jeg, at hvis vi kunne prøve at sætte os sammen og se, om vi kunne finde en lidt bedre form på, hvad der skal dokumenteres hvert år, og hvad for nogle emner vi så kan tage op, ville det være dejligt, og jeg vil bede ministeren om, om hun eventuelt vil snakke med os om det, al den stund at vi ikke kan nå det i dag.

Vi er jo enige med regeringen i, at der ikke er ligestilling. Jeg vil ikke sige, at det er det eneste sted, vi er enige, men det vil jeg dog lade regeringen, at den ikke lader som om, der er ligestil-

ling. Vi er så ikke enige om midlerne. Vi tror, der skal sådan lidt flere midler til end det, regeringen har på programmet, og jeg vil prøve at nævne nogle.

Vi tror, at det er meget vigtigt, at man får lavet et uafhængigt videncenter. Vi synes, det er ærgerligt, at det var noget regeringen fjernede, altså den her regering, da regeringen kom til i 2001. Jeg synes også, man kan diskutere, om vi faktisk overholder EU-lovgivningen på det her område, men lad det være, om det er overholdelse af den lov eller ej. Det er simpelt hen bare nødvendigt, at vi systematisk får samlet noget mere viden op end det, vi gør i dag. Det ville være noget af det, som vi, hvis vi havde magt som agt, bestemt ville sætte på dagsordenen.

Det andet, jeg vil nævne, er, at vi også synes, det er surt, at Ligebehandlingsnævnet, det nye, der kommer nu, ikke får initiativret. Det er ikke ministerens område, men vi kan jo ikke bare nøjes med at behandle det, der direkte ligger under ministeren. Vi må også tage det, der ligger under andre ministerier, og vi synes, det er rigtig surt, at man ikke får selvstændigt initiativ. Beskæftigelsesministeren henviser til Institut for Menneskerettigheder, men vi har jo netop fået et svar, hvor Institut for Menneskerettigheder siger, at de ikke har nogen direkte lovhjemmeladgang til at beskæftige sig med det her. De har selvfølgelig det, der ligger i, at det er menneskerettigheder, men de har det ikke direkte, og derfor synes jeg, at man enten må give Ligebehandlingsnævnet den initiativret, eller også må vi give Institut for Menneskerettigheder nogle større muligheder. Det vil vi i hvert fald også godt drøfte på et eller andet tidspunkt, og det synes vi måske også ministeren kan have en interesse i.

Så har vi også vores sædvanlige uenighed om den øremærkede barselorlov til mænd, og det skal jeg så ikke tvære mere i. Det kører sit eget selvstændige løb.

Vi synes også, at der skal gøres mere på forskningsområdet. Det er nødvendigt, at der kommer noget mere på kønsforskningsområdet. Indimellem snakker vi jo simpelt hen i tåger, fordi vi ikke har nok viden, og vi kan jo ikke tage udgangspunkt i det, der var dengang, ministeren selv var rødstrømpe – ministeren hører til dem, der har været det, det gør jeg, havde jeg nær sagt, desværre ikke – men det er selvfølgelig ikke de samme problemstillinger som dengang. Det gør jo altså også, at vi ikke kan blive ved at køre på de opfattelser, der var dengang, og jeg

tror, det er nødvendigt med noget mere systematisk forskning på det her område.

Kl. 16:44

Vi mener også, at man bliver nødt til at have nogle lønstatistikker, der vil noget, og som kan bruges til noget. Man kunne måske her forestille sig en lønkommission – jeg skal vende lidt tilbage til det – som kunne tage fat på det her på en anden måde, end vi hidtil har gjort.

Ligestillingsudvalget i Folketinget er et kapitel for sig selv.

Integrationsministeren har jo skrevet det mest, ja, næsten perfide – det ord må man vel godt bruge? – indlæg i Kristeligt Dagblad om, at formanden for Det Politisk-Økonomiske Udvalg, hr. Frank Aaen, prøver at puste liv i det udvalg ved hjælp af ligestilling, fordi han ellers ikke har noget at lave. Jeg håber virkelig ikke, at det er repræsentativt for regeringen, for det er jo at nedgøre ligestillingsproblemerne på en måde, som er helt utrolig. Jeg er sådan set ikke i tvivl om, at det ønsker integrationsministeren, men jeg håber sandelig ikke, det dækker regeringen som helhed, og i hvert fald ikke, at det også dækker ligestillingsministeren. Altså, det er virkelig interessant, hvor perfid man indimellem kan være over for sådan et spørgsmål som ligestilling.

Men jeg har sagt det med lønstatistikker og en lønkommission, så det skal jeg sådan set ikke gøre mere ved.

Så har jeg tre punkter, som jeg også meget gerne vil gå ind i en dialog med ministeren om. Nu var der en, der sagde, at ministeren allerede havde sagt, at hun var positiv over for at kigge på noget med pensionsordningerne, og det har jeg så ikke hørt, men nu vil jeg gerne komme med mit bidrag til, hvad jeg synes det ville være godt at få kigget på.

Vi ved jo selvfølgelig klart, at med de barselorlovsordninger, vi har i dag, tager kvinderne mere end mændene, i hvert fald i et livsforløb, og i hvert fald, hvis man skal følge et af regeringsmedlemmerne, der har sagt, at nu skal vi alle sammen til at føde flere børn, og så bliver det jo helt katastrofalt, men selv uden det er der altså meget store lønforskelte, når vi når hen i den senere del af vores livsalder.

Jeg må også sige, at vi jo i stor enighed gennemførte – det var i 2006, vi gjorde det, og alle partier i Folketinget var enige om det – at man skulle ændre på pensionsforholdene, sådan at ægtefællepensionerne blev anderledes, end de var før. Det var jo sådan, at kapitalpensionerne

skulle deles, mens f.eks. tjenestemandspensionerne ikke skulle deles.

Det går jo nok i det store og hele ud over kvinderne, selv om jeg selv har eksempler på, at det altså også kan være en fordel for kvinderne. Hvis det er hende, der har en kapitalpension i dag, så skal hun altså ikke dele den med manden i tilfælde af en skilsmisse. Men i det store og hele bliver vi jo nok nødt til at sige, at det kan gå ud over kvinderne.

Jeg synes, vi skal kigge på pensionsordningerne generelt. Det er klart, at pensionssituationen selvfølgelig ikke er uafhængig af, hvad man i øvrigt bringer med sig, og det er klart, at hos dem, der har haft hus og har fået stor friværdis, kan en del af pensionen jo så sandelig ligge dér.

Men jeg vil meget opfordre ministeren til, om vi ikke kunne danne os et bedre overblik på det her område. Jeg er virkelig bekymret, ikke så meget for ministeren og mig selv, men for andre, der kan komme i den her situation, at de pludselig står noget afskallede, hvis de bliver skilt i en relativt sen alder. Og jeg synes, vi skulle prøve at kigge på: Hvor meget kan vi fiske ud af det eksisterende system, og hvor meget er vi nødt til at undersøge?

Et andet punkt, jeg godt ville tage op, er spørgsmålet om undervisning af de kommende generationer, og det ligger så i begyndelsen af livsfasen, kan man sige.

Jeg mener simpelt hen ikke, at vi aner, hvad vi snakker om, når vi går ind og diskuterer kønsroller og kønsrollemønstre, og hvad vi skal gøre, når det drejer sig om vuggestuebørnene, børnehavebørnene eller skolebørnene. Det er jo ikke noget, der sådan obligatorisk indgår i læreplanerne, og hvis vi virkelig mener noget med, at vi vil ændre på de her mønstre, så synes jeg også, at vi må tage fat dér. Så jeg vil meget opfordre ministeren til en dialog også om det her.

Så har ministeren jo – og det skal ministeren sådan set ikke have utak for; måske lidt for opstillingsformen, som gør det lidt uoverskueligt – medtaget en lang række oplysninger om, hvad de enkelte ministerier gør, og det synes jeg er fint. Jeg kan måske godt indimellem være en lille smule, ja, forbløffet over de tiltag, der er i nogle af de forskellige ministerier, men jeg vil også her bede ministeren indgå i en dialog, altså om vi dog kunne komme hen og sige: Hvilke måltal har vi? Hvad er det, vi egentlig gerne ser i den offentlige sektor, der vedrører ministerierne?

Formanden er meget striks med tiden.

Kl. 16:48

Anden næstformand (Søren Espersen):

Jamen det vil jeg ikke beklage.

Hr. Per Clausen som ordfører.

Kl. 16:49

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Når man diskuterer ligestilling, stikker den jo hovedet frem mange steder, hvor man måske ikke har tænkt over det. Jeg tror f.eks., at da beskæftigelsesministeren udtænkte sin plan om at forringe de supplerende dagpenge for arbejdsløse, tænkte han ikke over, at den ville have særlig negative konsekvenser for kvinderne, og jeg er nogenlunde sikker, når jeg siger, at når Det Radikale Venstre kunne støtte forslaget, var det bestemt ikke, fordi det især slog strikken om kvinderne.

Når det er tilfældet, er det jo, fordi vi lever i et samfund, hvor kvinderne har det dårligst lønede arbejde og har den dårligste tilknytning til arbejdsmarkedet. Så rammer forringelser af dagpenge og andre sociale ydelser typisk kvinderne hårdest, og det er derfor, vi nu kan konstatere, at når man forringer de supplerende dagpenge, rammer det ensidigt kvinderne, præcis som når man snakker om starthjælp og andre foranstaltninger. De rammer kvinderne. Man skal selvfølgelig lade være med at gennemføre forringelser for de dårligst stillede i samfundet, for så rammer man ikke kvinderne. Men når vi ser bort fra den lille finesse, er pointen jo, at det lige præcis er derfor, at tilknytningen til arbejdsmarkedet er så vigtig.

På ét punkt er jeg glad for, at ministeren kan huske sin børnelærdom. Jeg ville selvfølgelig ønske, hun kunne huske den på flere områder, men på ét område kan hun huske den, og det er den insisteren på, hvor vigtigt det er, at kvinder er på arbejdsmarkedet. Det er jo i kraft af den økonomiske uafhængighed, i kraft af at man kan klare sig selv, man er i stand til at insistere på selvstændighed. Hvis man er økonomisk afhængig af andre mennesker, er det i hvert fald sværere at insistere på selvstændighed. Det kan selvfølgelig være, ministeren har nemmere ved at slippe igennem med dette synspunkt i dag. For bare 15-20 år siden var det radikalt at sige, at det var vigtigt, at alle kvinder var på arbejdsmarkedet, og hvis man havde sagt det dengang, ville man have fået det samme modsvar som i kvotedebatten i dag.

Det kan selvfølgelig være, ministeren slipper nemmere om ved det lige præcis i disse år, fordi

mangelen på arbejdskraft, som man taler så meget om, kan få meget til at glide ned, selv i et borgerligt parti og i et borgerligt miljø. Men jeg enig i, at spørgsmålet om, at man skal ud på arbejdsmarkedet, er meget vigtigt, og at det ikke kun er et problem for kvinder fra etniske minoriteter, indvandrere osv. understreges netop af det, jeg sagde i starten, nemlig at kvinder bliver ramt langt hårdere af dagpengestrømninger.

Det er rigtigt, at der er nogle grupper i det danske samfund, der har haft sværere ved at komme ud på arbejdsmarkedet end andre. Men jeg har måske bare svært ved rigtig at se, at den idé, som er opstået hos nogle, om, at man skal opstille særlig skrappe krav til påklædning, som i hvert fald nogle opfatter som et angreb på deres kultur og deres religiøse opfattelse, skulle være den rigtige måde at få folk ud på arbejdsmarkedet på. Jeg nærer sådan set den faste overbevisning, at kvinder, der i dag lever i undertrykkende forhold, vil have langt større mulighed for at frigøre sig fra disse undertrykkende forhold, også mandens eventuelle indblanding i deres påklædning, hvis de er kommet ud på arbejdsmarkedet, har fået arbejde, tjener penge og kan forsørge sig selv, så jeg mener sådan set, at det rigtige svar på den udfordring, vi har med at sikre, at der er plads til alle på det danske arbejdsmarked, i hvert fald står i meget klar modsætning til at opfinde nye interessante teorier om, hvad der er en frigørende påklædning.

Det andet, jeg godt vil sige, er, at når vi snakker om situationen på arbejdsmarkedet, er det jo sådan, hvis vi kigger på udviklingen med hensyn til ligeløn – og alle i det danske Folketing går jo ind for ligeløn, ja, alle i det danske samfund går vel ind for det – så er det alligevel bemærkelsesværdigt, at under denne regering er det gået sådan, at forskellen mellem kvinders og mænds løn er vokset fra 15 til 18 pct. Hvis man ønsker at gøre sig stærkt upopulær hos mange kvinder, kan man jo godt tillade sig at sige, at det nok skyldes, at værdien af kvinders arbejde er faldet i forhold til værdien af mænds arbejde i den periode. Men man kan også vove sig ud med det interessante synspunkt, at når det er sådan, at sygeplejersker og pædagoger har et lønniveau, der er 27 pct. lavere end mændenes i den private sektor, skyldes det, at vi her i Danmark har den grundopfattelse, at det at beskæftige sig med syge mennesker, beskæftige sig med ældre og beskæftige sig med vores børn er mindre værd end at beskæftige sig med it. Man kunne også sige, at vi faktisk har en vigtig opga-

ve her med at støtte de fuldstændig rimelige og rigtige krav, som en række fagforbund – Dansk Sygeplejeråd, FOA og BUPL – har stillet, og som netop handler om, at man skal løfte de grupper økonomisk.

Det er jo bare ærgerligt, at man i dag i det politiske system forsøger at gemme sig bag det, man kalder overenskomstparterne. Det lyder, som om det er nogle, der er langt væk fra os, men realiteten er jo, at de økonomiske rammer, som de overenskomstforhandlinger, der nu er brudt sammen på en række områder, foregår i, er bestemt af Folketinget og finansministeren, og derfor er det jo rendyrket hykleri, hvis det er sådan, at folk fra regeringspartierne og Dansk Folkeparti siger, at de for alvor mener, at der skal ske et løft for disse grupper. Man har nemlig ikke stillet de midler, der er brug for, til rådighed.

Jeg går ud fra, at de, som har det synspunkt, at ligeløn er en vigtig opgave, i hvert fald ikke medvirker til et regeringsindgreb eller folketingsindgreb over for de offentlige overenskomster, for det vil ikke løse problemerne omkring ligeløn. Men det kan vi jo vende tilbage til.

Ellers er det jo sådan, at når man laver skattelettelser, som primært er til fordel for de højestlønnede og de rigeste i Danmark, betyder det sådan set også, at de mest er til fordel for mændene. Når man også i den offentlige sektor kan konstatere, at lønstigningerne er langt større for cheferne end for de menige medarbejdere, ja, så betyder det sådan set også – selv om den offentlige sektor dog er et af de områder, hvor man er kommet lidt hen ad vejen med hensyn til kvindelige ledere – at det stadig er mænd, der får mest, og kvinder, der får mindst.

Når man vælger at have et pensionssystem, som er baseret på skattestøttet opsparing, betyder det også, at når kvinders pension er 30 pct. lavere end mænds, har kvinderne sådan set været med til at betale for den forskel, fordi en stor del af forskellen er skattestøttet, skattesubsidieret. Når man snakker om pension, handler det altså om, hvorvidt man vil have et system, som i større udstrækning løfter de økonomisk dårligst stillede og i større udstrækning giver et løft til de grupper, der måske i perioder har en løsere tilknytning til arbejdsmarkedet, for det er under de nuværende omstændigheder betingelsen for, at kvinder kan få fordel af det.

Kl. 16:56

Men det er også klart, at en af årsagerne til, at kvinder – også når de udfører samme arbejde

som mænd – har svært ved at følge med lønmæssigt, er den måde, barselorlov fordeles på i Danmark. Det er jo rigtig smukt at sige, at det klarer vi hjemme i familien, og det skal politikerne og bureaukrater ikke blande sig i, men jeg er nødt til at indrømme, at hos alle de mennesker, jeg kender, og som tager barselorlov, indgår der to ting i overvejelserne: Hvad betyder det for de fremtidige karrieremuligheder, og hvad betyder det for familiens økonomi? Det er to vigtige elementer, og hvis det er sådan, som det desværre er mange steder, nemlig at der er meget stor forståelse for kvindernes barselorlov og lidt mindre for mændenes – måske ser man endda negativt på mænds barselorlov – og det er sådan, at mænd tjener mere end kvinder, hvad de jo gør mange steder, ja, så spiller det selvfølgelig også ind.

I den sammenhæng må man jo se på, at vi kan konstatere, at i de lande, hvor man har indført en obligatorisk fordeling af orloven, tager langt, langt flere mænd orlov end i Danmark. Det kan godt være, at kvoter rent principielt er en dårlig ting, og det kan godt være, at regler om orloven rent principielt er en dårlig ting, fordi vi ideelt set synes, at folk selv skal bestemme ude i de små hjem. Men realiteterne er i hvert fald, at de virker.

Så bare lidt om det, som selvfølgelig fylder meget i diskussionen om kvoter osv. Jeg tror, det var Venstres ordfører, som over for Socialdemokraternes ordfører var meget optaget af, om Socialdemokraterne ville lukke virksomheder i Danmark, hvis de ikke ville overholde lovgivningen, og jeg forstod på Venstres ordfører, at han var vred over, at Socialdemokraterne sagde, at man skulle indføre en ordning, som over en årrække skulle sikre, at der var 40 pct. kvinder i bestyrelserne, og at de virksomheder, som ikke var i stand til at leve op til lovgivningen, skulle lukkes. Altså, jeg synes ikke, det er så forargeligt, at hvis en virksomhed ikke lever op til lovgivningen, bliver den ramt, og jeg må sige, at hvis man ser på erfaringerne fra Norge, tyder meget jo på, at det er den rigtige vej at gå.

Bare til allersidst: Man taler om, at det er vigtigt, at kvinder ikke får job, fordi de er kvinder, men fordi de er dygtige – mænd er ikke præget af den slags hæmninger, skal jeg hilse og sige – og det er jo også blevet prøvet. På universitetsområdet indgik man en aftale om midler til nogle stillinger, som udelukkende var målrettet mod kvinder. Der blev ansat kvinder i disse job, de arbejder der stadig væk, og i dag er der ingen

– ingen – der sår tvivl om deres kvalifikationer, selv om nogle af dem måske aldrig havde fået de stillinger, hvis man ikke havde haft den særordning.

Kl. 16:59

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Jørgen Poulsen som ordfører.

Kl. 16:59

(Ordfører)

Jørgen Poulsen (NY):

Jeg vil gerne sige tak for redegørelsen. Jeg synes, det er en god ting, at man får sådan en redegørelse en gang om året. Jeg vil også sige, at jeg med glæde har noteret, at manglende ligestilling, som kvinder med indvandrerbaggrund oplever, er med i den her redegørelse, og lige så er også de opstillede ligestillingsmål for de forskellige ministerier.

Men så vil jeg også sige, at jeg er lidt forundret og bekymret over den kæmpemæssige forskel, der er mellem mænd og kvinder med hensyn til barselorlovsdage, og at det faktisk stort set ikke er med i handlingsplanen.

Det gælder også uligelønnen. Den er jo stort set ikke nævnt andet end i bilagene med nogle faktatal. Jeg synes, at man næsten får det indtryk, at regeringen ikke vil gøre noget ved det her, og det synes jeg er lidt ærgerligt. Jeg synes, det er flere ord, end det er handling.

En anden ting, som jeg har hæftet mig ved, er, at man indleder den her redegørelse med at sige, at danskerne er lykkelige, bl.a. fordi vi har så høj en grad af ligestilling i Danmark. Jeg ved ikke, om ministeren mener, at vi virkelig i Danmark har en så høj grad af ligestilling, at det giver plads til at bryste sig i den her redegørelse. Jovist, hvis vi tager Dansk Folkepartis mål, så kan jeg godt se, at det går lidt bedre her end i Saudi-Arabien, men jeg synes jo ikke ligefrem, det er det, vi skal bruge som sammenligningsgrundlag, for sandheden er jo, og det er også nævnt i redegørelsen, at vi har nogle ganske alvorlige forskelle. Mænds bruttoløn er i gennemsnit 17 pct. højere end kvinders. Vi ligger sådan set på en 19. plads på rangstigen, når det gælder ligeløn i EU, vi har et meget kønsopdelt arbejdsmarked, og vi har, som det er sagt nogle gange, pinligt få kvindelige chefer, både i det offentlige og i det private.

Der er også nogle, der har optalt, at ud af 98 borgmestre i det her land er de 91 mænd, og ud af 98 kommunaldirektører er de 94 også mænd, så det er sådan rimelig pinligt. Og tager vi det

med barselorlov, så synes jeg jo, at det skrider i tabellen, at kvinder i gennemsnit tager 271 dages barselorlov, mens mænd i gennemsnit tager 22. Det, jeg vil sige med det her, er jo, at jeg synes, vi skal passe meget på i det her land, hvis vi vil videre med det her, at vi ikke hele tiden bilder os ind, at vi er verdensmestre, og at alting går så fantastisk godt. Jeg tror faktisk, der er en årsag til, at det skrider så langsomt frem med hensyn til de ting, og at vi bryster os af at oprettholde en illusion på det her område.

Så har jeg et par spørgsmål, som jeg egentlig godt vil høre ministerens tanker om. Det handler om disse kønsopdelte lønstatistikker. Som jeg forstår, er de regler trådt i kraft i januar 2007, hvorefter en gruppe af arbejdsgivere er blevet pålagt at komme med en årlig lønstatistik. Jeg har så forstået, at de kan vælge at erstatte sådan en statistik med en redegørelse. Jeg vil egentlig gerne vide, om ministeren har nogen fornemmelse af, hvorvidt de virksomheder, som er omfattet af den her lov, vælger at udarbejde redegørelser eller de rent faktisk kommer med lønstatistikker.

Et andet punkt, som jeg faldt over, angår implementeringen af EU's ændringsdirektiv af ligebehandlingsdirektivet fra 2002. Så vidt jeg forstår, er Danmark blevet kritiseret af Kommissionen for ikke at have implementeret det her direktiv godt nok.

Kl. 17:04

Det skulle bl.a. hænge sammen med, at vi mangler en uafhængig institution, der kan overvåge og evaluere og vejlede i forbindelse med kønsligestilling. Kommissionen har også bedt den danske regering om at redegøre for sin mangelfulde implementering både skriftligt og mundtligt, men som jeg forstår det, har de svar, som er gået til Kommissionen på det her område, været stemplet fortroligt. Jeg synes, det er noget mærkeligt noget, hvis det er tilfældet, at de holdes fortrolige, for det giver da en grim mistanke om, at man ikke vil have den kritik frem i lyset. Jeg ved så ikke, om ministeren kan svare på, om det hænger sådan sammen, men i hvert fald synes jeg, det er lidt problematisk, fordi jeg synes, det er meget godt at have en offentlig debat på det her område.

Det er, hvad jeg vil sige her.

Kl. 17:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er ordførerrunden sluttet, og så er det ministeren for ligestilling.

Kl. 17:06

Ministeren for ligestilling (Karen Jespersen):

Jeg vil gerne sige til hr. Jørgen Poulsen, at jeg faktisk mener, at Danmark måske er et af de lande i verden, hvor ligestillingen har det bedst. Det betyder jo ikke, at vi har absolut ligestilling, men jeg mener, at det er utrolig vigtigt, at man altid, når man diskuterer noget, holder sig proportionerne for øje, og at man også ligesom laver en vurdering af, hvordan man ser på i det her tilfælde ligestilling. Det er jo også en forudsætning for at finde ud af, hvorfor det er gået godt, hvor det er gået godt, og hvorfor det fortsat halter der, hvor det halter.

Redegørelsen er delt op i tre hovedafsnit, hvor det ene har overskriften »Ligestilling er en grundlæggende værdi – det skal vi værne om«. Det skal vi i allerhøjeste grad værne om og meget gerne forstærke betydningen af. Her vil jeg gerne sige, at jeg er meget enig i det, som fru Lone Dybkjær understregede, nemlig betydningen af kønsroller og betydningen af, at man får et langt klarere billede af, hvad det egentlig er, vi forbinder med kønsroller i dag. Fru Marlene Harpsø var inde på noget af det, hvor hun ligesom gav sit billede af noget, som hun betragtede som naturligt. Og der vil jeg sige, at man i næsten alle lande og kulturer vil have den der oplevelse af, at lige præcis den måde, vi ser på det, nok er den naturlige, selv om der er himmelvid forskel.

Jeg mener heller ikke, at mænd og kvinder er ens eller skal være ens, men jeg mener, at der stadig væk er rigtig meget at gøre for at give et langt større spillerum både til mænd og kvinder, sådan at de kan udnytte deres muligheder i samfundet bedre og få det liv, de gerne vil have i overensstemmelse med deres individuelle ønsker og behov. Jo mere der ligger nogle fastlåste forestillinger om, hvordan man skal være for at være en rigtig pige eller en rigtig dreng, jo mere bliver man begrænset i de der individuelle udfoldelsesmuligheder, der jo egentlig kunne give en et lidt bedre liv og i øvrigt også få samfundet som et hele til at fungere bedre.

Derfor tror jeg meget på det, som fru Lone Dybkjær efterlyste ved at spørge om, hvor meget de, der har kontakt til børn i deres professionelle liv, egentlig ved om det her. Vi har taget et skridt i den retning, vi har lavet noget materiale til pædagogerne og pædagoguddannelsen, og vi har lavet materiale til dem, der arbejder med børn i børnehaver. Jeg så meget gerne, at man arbejdede videre med det, og at man i det hele

taget ligesom fik en mere konkret viden om, hvor meget og i hvilket omfang det overhovedet er indarbejdet i uddannelsen af dem, der har med børn at gøre. For jeg mener, at i forbindelse med mange også sociale problemer er det jo tolt undervurderet, hvad kønsrollerne betyder.

Det er meget tydeligt, at der er en overvægt blandt drenge og unge mænd, der agerer udadvendt og aggressivt, mens piger og unge kvinder i højere grad reagerer indadvendt med reaktioner som spiseforstyrrelse og selvdestruktiv adfærd. Og selv om det jo er meget tydeligt, at der er sådan nogle kønsforskelle, er vi stadig væk utrolig dårlige til at se, hvor sammenhængen er, og hvad man kan gøre. Man er sådan lidt mere begyndt at have pige-grupper osv. også i det sociale arbejde, men jeg tror, det stadig væk er alt for undervurderet.

Det handler jo netop om, hvad vi kan gøre vedrørende uddannelse af pædagoger og skolelærere og andre, der har med børn og unge mennesker at gøre. Så det er noget, jeg har taget fat på, og som jeg bestemt gerne vil arbejde videre med. Og jeg er helt med på det her med at prøve at snakke lidt nærmere sammen ligestillingsordførerne imellem, og at man kunne tage et eller flere emner ud og spørge, hvad det så er, der skal til her, for at det kan rykke.

Vi laver også hvert år noget internetmateriale til skolerne, der handler om mulighederne for valg af uddannelse og arbejde, for ligesom at prøve at bryde op i det meget kønsopdelte valg. Vi har jo et ret kønsopdelt arbejdsmarked i Danmark – det har man de fleste steder, men det er også meget tydeligt i Danmark. Og der har været gjort mange ihærdige forsøg igennem årene på at bryde op i det, men det er ret sejlivet, og det siger jo dermed også noget om, hvor sejlivede kønsrollerne er.

Men igen vil jeg sige, at kønsroller og det ligesom at få brudt mere op i dem, end tilfældet er i dag, i høj grad er vejen til at få tacklet nogle af de andre problemer, som vi har. Det er vejen til at få tacklet det kønsopdelte arbejdsmarked, hvilket jo igen er vejen til at få tacklet den ulige løn. Man kan jo ikke gå ind og statsstyre løndannelsen, men vi kan se, at jo mere kønnene bliver blandet på de enkelte områder, jo mere betyder det for kvinders løn.

Kl. 17:11

Det med at have opmærksomhed på kønsroller – ikke mindst i forhold til børn og unge – er meget vigtigt for at fastholde og videreudvikle

ligestilling som en grundlæggende værdi i Danmark.

Så er den næste overskrift, at ligestilling er drivkraft for velfærd. Med det mener jeg, at det jo ikke kun handler om, at det er en gevinst for den enkelte pige eller kvinde eller dreng eller mand, at man ligesom har et større spillerum for sin egen tilværelse. Det er faktisk noget, som er uløseligt knyttet til, at vi har så velfungerende et samfund, som vi har. Ja, jeg tror, jeg skal sige til hr. Jørgen Poulsen, at der faktisk er en sammenhæng til, at danskerne er verdens lykkeligste folk, fordi vi har de værdier og vi har så velfungerende en økonomi.

FN's organisation UNDP lavede – jeg tror, det var i 2001 – en analyse af, hvorfor de 22 arabiske lande hænger fast i fattigdom og lever under en række dårlige vilkår. De nåede frem til, at der var tre grundlæggende årsager til det. Den ene var mangel på personlig frihed, den anden var mangel på ligestilling, og den tredje var mangel på mulighed for kritisk forskning og tænkning. Man kan sige, det er meget indlysende, hvorfor det er med til ikke at udvikle et samfund. Men et samfund kan i høj grad måles på graden af ligestilling, og jeg mener, at der er en sammenhæng mellem det, at Danmark måske er verdens bedste land med hensyn til at give gode rammer for mennesker, og så det, at vi er nået så langt med ligestillingen, som vi trods alt er.

Det prøver vi så også at arbejde videre med – kan man sige – med kvinder i ledelsen, så vi sikrer, at kvinder bliver ligestillet med mænd, når det gælder arbejdsmarked, udvikling og innovation. Vi kan se, at der hvor der er flere kvinder i ledelsen, er der også en tilbøjelighed til en højere grad af innovation, og der er faktisk også højere tal på bundlinjen. Det er der lavet nogle forskningsrapporter om, bl.a. af Nina Smith, forskeren fra Århus. Så der er – hvad skal man sige? – dokumentation for, at der er en sammenhæng mellem et velfungerende samfund og at kvinder er integreret i alle dele af samfundslivet. Det er også derfor, vi arbejder med køns-mainstreaming, altså det at sige, at ligestilling og gode vilkår for kønnene skal være en integreret del på alle leder og kanter. Der er det utrolig vigtigt, at man ikke bare siger, at ligestilling bare er noget, der er et anliggende for ligestillingsordførere. Det er mig som minister og ordførerne, der gerne skulle være drivkraft, men i høj grad drivkraft i forhold til andre områder. Det er derfor, jeg synes, det faktisk er et ret vigtigt skridt, at andre ministerier har forpligtet sig til at lave

nogle målsætninger. Så kan man spørge, om ikke de er lidt generelle, og at nogle er bedre end andre. Jo, men det er jo et udgangspunkt for at holde det enkelte område fast på, at ligestilling altså vedrører dem, lige meget hvad det er for et område, og det er jo et udgangspunkt for at komme med ideer til, hvordan de målsætninger så kan udvikles og blive bedre. Man kan så sige haps, det har I lovet her, og man kan spørge, hvordan det så ser ud næste år. Og næste år kan man også komme med ideer, når man er ordfører på andre områder, tage fat i nogen og spørge, om ikke man kunne supplere de her målsætninger med sådan og sådan. Det tror jeg er et meget vigtigt instrument til at fastholde den overskrift, der hedder, at ligestilling er en drivkraft for velfærd.

Den tredje vigtige overskrift er ligestilling for alle fra top til bund i samfundet. Der kan vi også se, at der er nogle sociale konsekvenser af manglende ligestilling. Der er mange, der har fremhævet den manglende ligeløn, og det er også en særdeles relevant indfaldsvinkel. Vi kan se, når man f.eks. undersøger, hvilke grupper der klarer sig dårligst i samfundet, f.eks. når det drejer sig om, hvem der bliver sat på gaden eller er i risiko for at blive sat på gaden, så er det enlige forsørgere – typisk enlige mødre – der er overrepræsenteret. Det er enlige mødre, der er lavtuddannede. Også på anden vis kan man se, at der kan være en sammenhæng mellem det at have vanskelige sociale vilkår og så det at være kvinde.

Kl. 17:16

En af vejene til det er jo selvfølgelig så at ruste de kvinder til at kunne klare tilværelsen, både for sig selv og deres børn. Der synes jeg at vi tog nogle vigtige skridt med den aftale, vi fik lavet i forbindelse med satspuljen her for en måneds tid siden, hvor der blev taget nogle initiativer i forhold til netop de grupper af kvinder i form af steder, hvor de kan bo med deres børn, mens de tager en uddannelse, og hvor de kan blive hjulpet ud af deres misbrug, så de kan klare tilværelsen for sig selv og deres børn.

Men derudover har vi jo handlingsplaner for både bekæmpelse af handel med kvinder og for vold mod kvinder. Et af de steder, hvor der er sket ret tydelige fremskridt, er, når det drejer sig om vold mod kvinder. Tallene, der med jævne mellemrum bliver offentliggjort, viser, at i sammenhæng med den her handlingsplan, som er sat i værk – det er jo aldrig helt til vide, hvad der er årsagen – er antallet af kvinder, der har været udsat for vold i et partnerskab, faktisk fal-

det fra 41.000 til 28.000. Det synes jeg under alle omstændigheder er fantastisk opmuntrende. Bl.a. fru Pernille Vigsø Bagge talte lidt hånlige om de her kampagner og pjecer osv., men her er faktisk et eksempel på en kampagne, som ser ud til at have foranlediget, at der er sket nogle mærkbare forbedringer i den periode, hvor kampagnen har været der. Det samme tror jeg vil vise sig med indsatsen mod den voldelige adfærd i forhold til mænd, som typisk er noget, man må tage nogle andre initiativer over for end traditionelle lovinitiativer.

Så ved jeg godt, at fru Pernille Vigsø Bagge og andre har ideer til, hvor de synes der skulle lovgives, men jeg synes, det er utrolig vigtigt, at man ikke afskriver det at lave nogle holdningspåvirkninger, og vi ved jo faktisk, at det kan virke. Vi har lige set det med rygning. Hvis man laver en massiv indsats for at ændre befolkningens adfærd på bestemte områder, kan det faktisk lykkes. Jeg tror også, vi ser et eksempel på det her i forbindelse med vold i parforhold.

Der er lavet nogle forskellige lovinitiativer også om det at inddrage kommunerne, når det gælder en mere ligelig sammensætning i råd og nævn.

Der har været rejst forskellige spørgsmål, men jeg har noteret mig, at der er flere, der har bedt om ordet her, så jeg tror egentlig ikke, at jeg vil forsøge her at svare på hver enkelt ting.

Hr. Jørgen Poulsen spurgte om noget, der var hemmeligholdt. Det siger mig ikke noget, men jeg vil selvfølgelig meget gerne undersøge det.

Derimod kan jeg sige, at der lige er kommet en rapport fra EU, som jeg netop har orienteret Europaudvalget om, hvori der er lavet en benchmarking. Det er i øvrigt meget interessant, at man er begyndt at arbejde med den metode i EU, at man laver de her opgørelser land for land, og så kan man så se udviklingen. Jeg tror også, det var derfra, hr. Per Clausen havde sine tal om lønforskelle mellem mænd og kvinder, der viste, at de er vokset fra 15 pct. til 18 pct.

Men man kan i hvert fald sige, at der ligger den rapport fra EU, og at der er en plan for, hvordan man arbejder videre i retning af det her med at tydeliggøre, hvordan situationen er i de enkelte lande. Heldigvis var det sådan i den rapport, at bortset fra uligeløn og kvinder i ledelse, at Danmark faktisk lå helt i top på de andre parametre. Vi lå ikke i bund på ligeløn og ledelse, vi lå og rodede i midten. Det synes jeg også er en god indikator for, at vi har fat i noget af det rigtige.

Til sidst vil jeg bare sige i det her første indlæg, at jeg mener, der er en meget tæt sammenhæng til, at mange af de forbedringer, der er kommet, også er vokset frem blandt kvinder selv – og mænd med for den sags skyld. I andre lande lovgiver man i højere grad – det ved vi også, hvad angår arbejdsmarkedet, f.eks. i Frankrig – men det bliver det sandt for dyden ikke bedre af. Jeg mener, at hvis det er forankret i nogle holdninger i befolkningen selv, er det meget mere holdbart. Så kan det være nødvendigt at kombinere det med at konsolidere nogle landvindinger gennem lovgivning, men at tro, at man kan styre ligestilling gennem lovgivning, mener jeg simpelt hen ikke er holdbart. Jeg mener, at det her værdifællesskab vedrørende ligestilling, som er en meget vigtig værdi, er fantastisk vigtigt at værne om.

Kl. 17:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ja, der er en række bemærkninger. Først er det fru Anne-Marie Meldgaard.

Kl. 17:22

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg vil starte med at kvittere for ministerens tilkendegivelse både til fru Lone Dybkjær og mig selv om, at det er hensigtsmæssigt, at ligestillingsordførerne mødes, så vi afventer en invitation fra ministeren.

Når det så er sagt, vil jeg prøve at vende blikket den anden vej. Vi står jo her i en sal, hvor presselogen ikke ligefrem er fyldt med journalister, der følger det her. I den sammenhæng vil jeg godt spørge ministeren, om ministeren mener, at det er hensigtsmæssigt, at det er på den måde her med glitterpapir og pjecer, at vi behandler ligestillingsspørgsmål i det her land, altså i kraft af den her årlige redegørelse, som jeg i hvert fald – og med mit kendskab til ministeren – også nok kan fornemme måske ikke lige er det kraftigste signal at sende.

Kl. 17:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:23

Ministeren for ligestilling (Karen Jespersen):

Nu rejste fru Anne-Marie Meldgaard spørgsmålet om, hvorvidt man skulle have et ligestillingsudvalg i Folketinget. Fru Meldgaard ved garanteret godt, at det jo ikke er noget, jeg på nogen måde skal blande mig i. Det er en afgørelse, som Folketinget træffer.

Jeg synes, det kunne være interessant at holde netop sådan et møde og prøve at tage nogle af

de områder, hvor vi ikke bare sådan står og siger, at vi gerne vil have kvoter, men nej, det vil vi ikke have, men ligesom tager nogle af de områder op, f.eks. det med kønsroller, hvor vi kan spørge, hvad pokker man kan gøre for at komme længere. Man kunne også lave det der forsøg på at få tydeliggjort, hvad det overhovedet er, man forbinder med kønsroller, hvad det er, der kendetegner pigeroller og drengeroller – jeg hørte også, at det var det, der lå i det, fru Lone Dybkjær sagde – og også ligesom spørge: Hvad er der overhovedet i det, vi gerne vil have ændret? For vi snakker jo om det, men det bliver straks lidt mere følsomt, når man skal ind og diskutere det, for begynder man så at blande sig for meget i noget, der er et privat anliggende? Jeg synes, det kunne være utrolig interessant, og også at se på, hvordan man f.eks. kunne få det ind i undervisningsmaterialet.

Kl. 17:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Anne-Marie Meldgaard.

Kl. 17:24

Anne-Marie Meldgaard (S):

Nu var det sådan set ikke lige helt ligestillingsudvalget, jeg tænkte på, for jeg ved godt, hvem det er, der bestemmer det, men det var mere pensionsområdet, som jeg i hvert fald for modne kvinder synes er et meget, meget vigtigt område at få med ind i den diskussion, der skal være.

Jeg har ikke hørt ministeren kommentere det forslag, som jeg i min tale gav udtryk for, nemlig at vi i Socialdemokratiet faktisk gerne ville have nedsat en kommission, der kunne se både på de positive og de negative følger af kriminalisering af sekskunder, altså netop for at vi her i Folketinget måske kunne forholde os til det på et mere oplyst grundlag.

Kl. 17:25

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:25

Ministeren for ligestilling (Karen Jespersen):

Det er rigtigt, og jeg noterede mig det også. Men jeg regnede egentlig med, at der var en fælles holdning om, at vi her ved, at der kommer en vurdering fra Sverige – det kan ikke vare så frygtelig længe. De har jo sagt, at de ville komme med en gennemgribende vurdering af det lovforslag, de har vedtaget for nogle år siden. Jeg synes, det kunne være nyttigt at se, hvad den undersøgelse viser.

Jeg behøver sikkert ikke at gentage mine be-
kymringer om, at det så altså bliver en endnu

mere uigennemskuelig verden, som egentlig vil gøre nogle sårbare kvinder endnu mere sårbare. Jeg tror, vi vil få en debat om det, når redegørelsen kommer fra Sverige, og så kan man også tage stilling til et forslag som det, fru Meldgaard er kommet med her.

Kl. 17:26

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det fru Marlene Harpsøe for en kort bemærkning.

Kl. 17:26

Marlene Harpsøe (DF):

Ifølge Center for Selvmordsforskning er antallet af selvmordsforsøg blandt indvandrerkvinder og -efterkommere i Danmark fire en halv gang større end blandt deres jævnaldrende indvandrermænd og -efterkommere og også fire en halv gang større end blandt jævnaldrende oprindelig danske kvinder. Det finder vi i Dansk Folkeparti er meget, meget bekymrende. Deler ministeren ikke den samme bekymring, og mener ministeren ikke, at der skal tages nogle initiativer på det her område, og at der først og fremmest skal redegøres for, hvorfor det er, at der er så mange selvmordstruede piger af anden etnisk herkomst?

Kl. 17:27

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:27

Ministeren for ligestilling (Karen Jespersen):

Jo, jeg synes, det er meget bekymrende. Det er også et område, som der er kommet nogle penge til på finansloven, og jeg har jo sagt, at jeg mener, at der er et særskilt behov for at få klarlagt, hvad det egentlig er, vi taler om her. Jeg tror, at stort set alle taler om, at der finder en særlig kvindeundertrykkelse sted mod dele af de kvinder, der har indvandrerbaggrund. Noget af det, der jo har været meget omtalt, er tvangsægteskaber eller ægteskaber, der er stærkt arrangeret og også måske har et element af tvang. Lad os se hele den der kortlægning af, hvad det egentlig er for nogle særlige træk, og hvorfor vi hører om kønsadskillelse og kvinder, der ikke må give mænd hånd eller omvendt osv. Der er det også vigtigt at se på, hvad årsagen til de mange selvmord egentlig er.

Kl. 17:28

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 17:28

Marlene Harpsøe (DF):

Det glæder mig, at ministeren – det lyder i hvert fald sådan – ønsker at tage initiativ til, at der kommer en redegørelse for det her område, sådan at vi kan få sat gang i noget hjælp til de her kvinder, der som sagt er repræsenteret fire og en halv gange så meget i forhold til andre i de her statistikker.

Det, som vi i Dansk Folkeparti frygter, og som jeg også gerne vil høre, om ministeren ud fra det, som ministeren netop har sagt, kan bekræfte, er, at der en bekymring om, at den øgede brug af selvmord sker på baggrund af æresrelateret tvang, det vil sige, at man f.eks. bliver tvunget ind i et ægteskab, men ikke ser nogen anden udvej end at begå selvmord af den simple årsag, at man enten må vælge ægteskabet, eller også må vælge et andet liv uden for det her liv.

Kl. 17:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 17:29

Ministeren for ligestilling (Karen Jespersen):

Jeg vil gerne give tilsagn om, at jeg vil gå videre med at finde ud af, hvad der ligger bag de tal. Så det kan være et tilsagn, jeg giver her, om, at det synes jeg der er behov for at få klarlagt.

Kl. 17:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jørgen Poulsen for en kort bemærkning. (*Jørgen Poulsens mikrofon virker ikke.*)

Jeg tror, mikrofonen lyser det forkerte sted. Jeg må appellere til teknikerne. Så, nu lyser hr. Jørgen Poulsens mikrofon. Værsgo til hr. Jørgen Poulsen.

Kl. 17:30

Jørgen Poulsen (NY):

Jeg er egentlig rigtig ked af det, hvis jeg er kommet til at give ministeren det indtryk, at vi på det her område er et uland. Det er vi selvfølgelig ikke, og jeg er helt og fuldstændig enig i betragtningerne om, at drivkraften i vores velfærd hænger meget nøje sammen også med det her område.

Men min pointe var: Lad det nu ikke blive en sovepude. Jeg synes, det var mange ord og meget lidt handling, og jeg er helt sikker på, at ministeren ikke kan være tilfreds med, at kvinder i gennemsnit tager 271 dages barselorlov og mænd 22. Det kan ikke være rigtigt.

Kl. 17:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 17:31

Ministeren for ligestilling (Karen Jespersen):

Det er jeg helt med på. Det er det der med, at når den ene siger det ene, siger man: Glem nu ikke, hvor godt et samfund det er. Og så siger hr. Jørgen Poulsen, at vi heller ikke må glemme, at der er problemer. Så det er jeg selvfølgelig helt med på.

Jeg vil også sige, at det er ærgerligt – og mere end det – at mænd ikke tager mere barsel. Men spørgsmålet er netop, om årsagen alene er den, at der er nogle stygge arbejdsgivere og stygge kolleger, der mobber de stakkels mænd, så de ikke tager den barsel. Der er det element i det, men handler det ikke også om nogle holdningsændringer hos mændene og ikke mindst kvinderne? For faktisk viser den undersøgelse, hvor man blev spurgt om mere øremærkning, at 68 pct. af kvinderne – tror jeg – svarede: aldrig i livet, hold jer væk!

Nu har Socialdemokratiet jo lige været i medierne med, at de mener, at det enkelte menneskes frihed står over alt andet. Og hvordan pøker harmonerer det så med, at man siger, at de ikke selv skal bestemme det; det skal vi nok bestemme?

Kl. 17:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jørgen Poulsen.

Kl. 17:32

Jørgen Poulsen (NY):

Jo, og det er jeg også meget enig i. Men min pointe er jo, at jeg heller ikke tror på, at vi kan lovgive os til alt på det her område. Så er det bare, jeg siger, at regeringen så også må oppe sig, for hvis ikke det rykker, er det den vej, vi må gå.

Jeg bryder mig ikke om kvoteordninger eller omvendt diskriminering, men jeg bliver bare nødt til at sige, at hvis ikke det rykker, er der så så forfærdelig mange andre muligheder?

Kl. 17:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 17:33

Ministeren for ligestilling (Karen Jespersen):

Det er i hvert fald utrolig vigtigt ikke at give borgerne – mænd som kvinder – det her indtryk af, at de bare kan læne sig tilbage, og så vil alt, hvad der sker af forandringer og fornyelse og fremdrift i samfundet, komme herindefra. Det er jo også noget med, at det er vigtigt, at vi tilkendegiver nogle holdninger, også til kvinderne, og så må de kattenkurne holde op med ligesom at tro, at de kan få i både pose og sæk, så børne-

ne så at sige er deres – det er dem, der har barselorloven, og dem, der har ansvaret for opdragelse og hjem – samtidig med at de ikke vil have at gøre med de negative sider, der følger med det.

Det er jo lidt af en kulturrevolution og kulturkamp, man stadig væk er i gang med, med at ændre de her kønsroller, hvor et aspekt af det, som jo også afspejler sig i tallene for barselorlov, også er, at kvinderne ikke rigtig vil den forandring og deles med mændene om den. Det er ikke hele årsagen, men det nytter ikke noget, at vi lukker øjnene for, at det også er et element i det.

Kl. 17:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Kirsten Brosbøl for en kort bemærkning.

Kl. 17:34

Kirsten Brosbøl (S):

Jeg vil godt vende tilbage til det med udvisning af voldsramte kvinder, som der udspandt sig sådan en større debat om tidligere i dag. Jeg henviste bl.a. til, at ministeren, da hun tiltrådte efter valget, husker jeg, tilkendegav, at det faktisk var et område, hun gerne ville være med til at se på. Der er jo åbenlyst nogle problemer her med kvinder, som bliver fastholdt i voldelige ægteskaber, fordi de ikke tør bryde ud af dem af frygt for at blive udvist.

Jeg vil bare gerne spørge ministeren: Hvad er der sket siden, hvad har ministeren foretaget sig, og kan vi forvente, at der kommer nogle initiativer fra regeringen på det område?

Kl. 17:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 17:35

Ministeren for ligestilling (Karen Jespersen):

Nu bliver der jo gjort meget i forhold til voldsramte kvinder, og det ser så også ud til, at det generelt har hjulpet, i den forstand at i hvert fald tallet for, hvor mange kvinder der bliver udsat for partnervold, er faldet. Det, der jo er vigtigt, er, at man sikrer, at de regler, der er, rent faktisk bliver brugt. Vi har jo ændret reglerne.

Reglerne er blevet ændret sådan, at man under bestemte forudsætninger – hvis man har været udsat for vold – har nogle særlige muligheder for at blive i landet. Diskussionen har jo i årevis været, om man, hvis ikke man kan dokumentere det, så også har den mulighed. Jeg ved ikke, om fru Kirsten Brosbøls parti mener, at man ligesom skal ændre det sådan, at selv om

man ikke kan dokumentere det, skal man kunne blive i landet.

Kl. 17:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 17:36

Kirsten Brosbøl (S):

Nej, men jeg håber også, at ministeren ved, at der har været en voldsom kritik fra Amnesty International og andre interesseorganisationer på det her område, som jo kan vise eksempel efter eksempel på kvinder, som rent faktisk har f.eks. udtalelser fra krisecentre og andet, som påviser, at de har været udsat for vold. Og der er alligevel blevet sået tvivl om rigtigheden af de oplysninger.

De sager mener vi jo er dybt ulykkelige for de her kvinder, fordi det bevirker, at der i dag sidder en masse kvinder rundtomkring, som simpelt hen frygter at bryde ud af voldelige ægteskaber. Det kan jo ikke være meningen med den lovgivning, at man fastholder kvinder – en gruppe kvinder, som ministeren gang på gang siger at vi skal have fokus på, hjælpe og støtte – i voldelige ægteskaber.

Det kan jo ikke være meningen med den lovgivning, og når det nu er sådan, at vi kan se, at der fortsat er problemer på det her område, selv om man har ændret loven, synes jeg jo også, at ministeren bør stå ved sit ord, som hun jo gav os, lige da hun tiltrådte, nemlig at hun ville være med til at se på det område. Hvad kan vi gøre for at fremme, at de her kvinder selvfølgelig bliver bakket op i at bryde ud af de voldelige ægteskaber uden at skulle have en trussel om udvisning hængende over hovedet?

Det handler jo meget om administrationen af de her regler, håndhævelsen af de regler, som ligger på det her område, og så selvfølgelig spørgsmålet om, hvor længe man skal have været i landet, før det her skal gælde.

Kl. 17:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 17:37

Ministeren for ligestilling (Karen Jespersen):
Det var faktisk også mit indtryk, da jeg kiggede nærmere på det, at de bliver administreret ordentligt. Jeg betaler til Amnesty International og får derfor deres blad, og jeg kan ikke huske, at jeg har set sager i deres blad, men jeg vil godt lige prøve at se, hvad det er for sager, Amnesty skriver om. Jamen det siger jeg bare ærligt og redeligt: Jeg får bladet – jeg vil ikke sige, at jeg læ-

ser det fra ende til anden, men jeg blader det da altid igennem og læser i det – og jeg har ikke set, at de har kørt en kampagne om det der, men det vil jeg da gerne lige undersøge.

Kl. 17:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
En kort bemærkning til fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 17:38

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Nu var ministeren selv så venlig at henlede opmærksomheden på rygning i forbindelse med et eksempel på, hvordan man kan adfærdsregulere. Det synes jeg jo er meget, meget interessant, for der er netop sket det, at man har vedtaget – vil nogle mennesker mene – en meget vidtgående rygerlov, som betyder, at borgerne ikke mere må ryge på offentlige steder i Danmark. Og jeg har da hørt Venstres egen sundhedsordfører sige, at den lov skal revideres og være endnu mere vidtgående, så de her restaurationer på under 40 m² ikke fritages fra lovgivningen.

Hvorfor kan man så fra ligestillingsministerens side ikke også være med til at øremærke den barsel til fædrene, når nu over halvdelen af fædrene i Danmark i en undersøgelse ønsker den her øremærkning?

Kl. 17:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 17:39

Ministeren for ligestilling (Karen Jespersen):
Jamen det er ud fra, at der jo er en risiko for, at der er fædre, der ikke tager den barselorlov, og at det så vil sige, at børnene får mindre tid derhjemme sammen med forældrene.

Så er der jo også hele tiden en overvejelse: Hvor meget skal man gå ind og regulere befolkningens egne prioriteringer? Jeg er enig i, at ingen faciliteter er givet en gang for alle på, hvordan man skal det. Men så vidt jeg husker, bakkede SF op bag Socialdemokratiets teser, tror jeg de hed, og en af dem lød: Det enkelte menneskes frihed står altid over alt andet.

Hvordan pokker harmonerer det med, at man skal gå ind og regulere, hvem der skal tage barselorloven?

Kl. 17:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 17:39

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Hvad angår de socialdemokratiske teser, er det rigtig nok, at man i TV 2 Nyhederne havde spurgt nogle mennesker på Hvidovre Stadion,

som troede, at det var SF, der havde det der frihedsbudskab. Det er ganske rigtigt.

Men for nu at vende tilbage til sagen her, så synes jeg, at det er utrolig vigtigt, når man diskuterer ligestilling og lige muligheder for mænd og kvinder, at vi også er villige til at se på, at det faktisk er nødt til at blive gennemført også gennem lovgivning, for hver eneste gang, vi har taget et vigtigt ligestillingskridt i det her land, så er det jo bl.a. sket gennem lovgivning.

Men en helt anden ting, jeg gerne vil vende tilbage til, er det med køn på skoleskemaet. SF har tidligere to gange fremsat et forslag her i Folketingssalen om at sætte fokus på køn på skoleskemaet i det hele taget, og Venstre – begge regeringspartier – har hver gang stemt imod. Vil ministerens udtalelser om, at det her område skal fremmes, betyde, at vi, hvis SF fremsætter forslaget igen, kan forvente i hvert fald ligestillingsministerens opbakning?

Kl. 17:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 17:40

Ministeren for ligestilling (Karen Jespersen):
Nu er vi så inde på køn på folkeskoleskemaet. På grund af mange henvendelser fra folkeskolelærere synes jeg, at jeg efterhånden er blevet meget opmærksom på, at man skal passe på, at man ikke lægger for meget ind som de der specialting i folkeskolen. Men jeg synes, at det er noget andet – måske nok så gennemgribende – også at sige, at det er vigtigt at finde ud af, hvor meget man kan få det ind i uddannelsen af f.eks. skolelærere. Der handler det jo også om kønsmainstreaming, altså at man hele tiden spørger: Hvordan medtænker vi det her? Altså at man ikke bare snakker om, at mange unge er kørt galt, nej, at det bare altid er unge mænd, der er kørt galt – det er bare for at komme med et lige ud ad landevejen-eksempel. Så det er da fuldstændig relevant at rejse spørgsmålet om, hvordan man får en større bevidsthed om det i folkeskolen. Det kunne være et fint tema at mødes om, hvordan vi skal gøre det.

Kl. 17:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Lone Dybkjær for en kort bemærkning.

Kl. 17:42

Lone Dybkjær (RV):

Det er jo fristende at tage debatten om mænd og barsel op. Der er meget at sige om det, men vi får jo beslutningsforslaget til betænkningssagens afgivelse, og så kan vi tage diskussionen dér. Men

jeg synes, det ville være rart, hvis den trods alt måske blev en anelse mere nuanceret.

Det, jeg egentlig tog ordet for, var bl.a. at give et svar til hr. Jørgen Poulsen og ministeren vedrørende Kommissionens åbningsskrivelse: Det er rigtigt, at det ikke er velfærdsministerens område. Det er beskæftigelsesministerens område, men det er jo ikke ensbetydende med, at vi ikke kan tage en diskussion om det. Om den så skal tages med beskæftigelsesministeren eller med velfærdsministeren, ved jeg ikke, men det er ikke helt ligegyldigt, når vi diskuterer ligestilling.

Så vidt jeg ved, behøver man ikke kun at stille spørgsmål under de korte bemærkninger, men jeg vil komme med et spørgsmål nu. Jeg nævnte tidligere et par ting, som ministeren ikke tog op, og den ene ting, jeg gerne ville tage op, var spørgsmålet om pensioner. Her tænker jeg helt specielt på skævvridningen i pensionsalderen og på, hvad vi allerede nu ved om den lovgivning, vi ændrede på, og på, om vi også kunne prøve at foretage nogle fremskrivninger for det, der vil ske på grund af bl.a. barselorlovsordningen.

Kl. 17:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 17:43

Ministeren for ligestilling (Karen Jespersen):
Jamen der er da en mulighed for at foretage sådanne fremskrivninger, men helt grundlæggende – og det tror jeg godt alle ordførerne ved – er ulighederne i pensioner mellem mænd og kvinder både en konsekvens af barsel og det kønsopdelte arbejdsmarked. Så hvis ikke vi skal regulere på tværs og i virkeligheden lave forskelsbehandling for mænd, så er hele vejen til at få en mere ligelig pensionsfordeling at få gjort noget ved det kønsbestemte arbejdsmarked. Men jeg havde i hvert fald regnet med at begynde med at tage et møde med arbejdsmarkedets parter, ikke bare om det med pensioner, men i det hele taget – kan man sige – om en indsats over for det kønsopdelte arbejdsmarked, som jeg mener er utrolig vigtig, også når vi snakker ulige løn.

Kl. 17:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Lone Dybkjær.

Kl. 17:44

Lone Dybkjær (RV):

Det synes jeg er fint, men det, jeg hentydede til, og som jeg mener bør indgå i det, er sådan set den lovændring, vi gennemførte og vedtog med

et stort flertal i Folketinget i 2006, hvor der jo skete en dramatisk ændring i forholdet mellem mænd og kvinder med hensyn til pension, ægte-skab, skilsmisse, og hvad ved jeg. Jeg synes, det ville være rart, hvis vi kunne prøve at få nogle oplysninger om, hvordan situationen så er nu, for kvinderne skulle jo i en hel del tilfælde foretage sig noget aktivt for ikke at komme i en dårligere situation. Vi kørte jo en oplysningskam-pagne, men den var kort, og derfor ville jeg meget gerne have, at vi gik ind i den diskussion. Det kan være, at ministeren kan finde noget ma-teriale, eller hvad ved jeg.

Så vil jeg i øvrigt meget opfordre til, at den her ligestillingsdebat ikke kommer til at stå ale-ne, men at vi på en eller anden måde kan finde en måde at fortsætte den på. For ellers synes jeg, det bliver rimelig frustrerende at have debatten år efter år, som jeg sagde i min indledning.

Kl. 17:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 17:45

Ministeren for ligestilling (Karen Jespersen):
Det sidste synes jeg jeg har givet tilsagn om. Med hensyn til den her ændring med, at man ikke automatisk har ret til ægtefællens pension, når man bliver skilt, så er det jo rigtigt, at der ligger det her med, at hvis parterne laver en æg-tepagt, så kan de aftale, at de deler pensionerne. Men jeg fik, lige da lovforslaget var blevet ved-taget, en del henvendelser fra kvinder, som ikke havde været opmærksom på det, og som også syntes, at det var ubehageligt pludseligt at skulle til at bede deres mænd om det. Så jeg synes, det kan være relevant nok at se, om man overhove-det kan sige noget som helst om, hvordan bille-det ser ud i dag. Det synes jeg kunne være rele-vant nok, så jeg vil godt finde ud af, om man kan det.

Kl. 17:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. René Christensen for en kort bemærkning.

Kl. 17:46

René Christensen (DF):
Jeg frafalder.

Kl. 17:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak. Der forekommer ikke at være flere korte be-mærkninger, og da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

**4) 1. behandling af lovforslag nr. L 109:
Forslag til lov om ændring af lov om ændring
af lov om forebyggende hjemmebesøg til æl-dre m.v. (Ophævelse af revisionsbestemmelse).**
Af velfærdsministeren (Karen Jespersen).
(Fremsættelse 12.03.2008).

Kl. 17:46

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Forhandlingen er åbnet. Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 17:47

(Ordfører)

Erling Bonnesen (V):

Med lovforslaget her foreslås det, at den revisi-onsbestemmelse, som i 2005 blev indført ved ændringen af loven om forebyggende hjemme-besøg til ældre m.v., ophæves. Ændringen gik ud på at give kommunerne mere fleksibilitet i forhold til målgruppen for de forebyggende hjemmebesøg, således at de borgere, der får størst gavn af ordningen, kunne komme i cen-trum. Således fik kommunerne mulighed for at undtage borgere, som modtager både personlig og praktisk hjælp.

I forbindelse med denne ændring har Anke-styrelsen foretaget en undersøgelse af kommune-ernes administration af loven, og undersøgel-sen har generelt fundet, at der er sket en positiv udvikling i administrationen og anvendelsen af de forebyggende hjemmebesøg, bl.a. at lovæn-dringen har medført frigjorte ressourcer, som ty-pisk er blevet anvendt til at igangsætte initia-tiver for nye grupper af ældre eller til det udfø-rende personale.

Kommunalreformen og det øgede fokus på forebyggende og sundhedsmæssige tiltag har også haft en positiv effekt på anvendelsen af forebyggende hjemmebesøg. Udviklingen i kommunernes administration og anvendelse af forebyggende hjemmebesøg vil dog stadig blive fulgt nøje, og der bliver også lavet en pjece, der viser de mange initiativer og sammenhængende tiltag, som foretages i kommunerne. Således kan de gode eksempler spredes.

Da der sker en positiv udvikling med hensyn til de forebyggende hjemmebesøg, og fordi den-ne positive udvikling fortsat bliver fremmet med regeringens initiativer, støtter Venstre for-slaget om at ophæve revisionsbestemmelsen.